

Bertha Dudde

Het erkennen van Jezus als Gods Zoon en Verlosser van de
wereld

A selection of godly proclamations received through the 'Inner Word' by Bertha Dudde

Vertaald door **Gerard F. Kotte**

Verantwoordelijk voor de uitgave:

Hans-Willi Schmitz
St. Bernhardinstr. 47
47608 Geldern-Kapellen
GERMANY

Inhoud

8256 Waarheidsgetrouw weten van het verlossingswerk.....	3
De oerschuld van de mensen en hun weg door de schepping	
4551 De Waarom vraag - (Antroposoof Köln) De val van de engelen - Zonde	5
5967 Erfzonde.....	6
7800 De weg van ontwikkeling op de aarde.....	8
God onderkennen en erkennen	
6481 Gericht aan godloochenaars.....	10
8606 God is in de schepping te onderkennen.....	11
Jezus Christus - Gods Zoon	
8263 GOD zond Zijn ZOON naar de aarde.....	13
8537 „God zond Zijn Zoon naar de aarde“.....	14
De menswording van God	
7147 God werd zichtbaar in Jezus Christus.....	17
8250 God en Jezus zijn één - De menswording van God.....	18
Boetedoening voor de schuld door Jezus Christus	
6985 De geestelijke missie van de mens Jezus.....	20
7577 Goede Vrijdag.....	21
7668 „Het is volbracht“.....	22
Het erkennen van het verlossingswerk	
3642 Het erkennen van het verlossingswerk is nodig om de ziel rijp te laten worden.....	24
7156 Denk aan de betekenis van het verlossingswerk.....	24
Het bewust vragen om vergeving van de schuld	
7717 De weg naar het kruis moet worden ingeslagen.....	27
9010 Het inzien en bekennen van de schuld.....	28
De verbinding met Jezus Christus	
7940 De bewuste toenadering van de mens tot God.....	30
8045 Het streven naar een levend geloof.....	31
8365 De aanvallen van de tegenstander in de eindtijd.....	32
Sterking van de wil door Jezus Christus	
7035 Versterking van de wil door Jezus Christus - De beoordeling van de wil.....	33
8468 Alleen Jezus kan de wil sterker maken.....	34
Het erkennen van Jezus Christus	
5844 Erkennen of afwijzen - Jezus Christus.....	36
6670 Het erkennen van Jezus Christus en het benutten van de genaden.....	37
6579 "Niemand komt tot de Vader.... ".....	38
7216 Wie Mij voor de wereld belijdt.....	39
Het erkennen van Jezus in het hiernamaals	
8036 Het lichtrijk binnengaan zonder Jezus Christus?.....	41
5929 Verlossing van de hel - Lichtstraal in de vorm van een kruis.....	42
6797 Iedere ziel moet de weg naar Jezus Christus vinden.....	43
7572 Toevlucht tot Jezus.....	45

Zodra u het verlossingswerk van Jezus Christus juist - dat is naar waarheid - duidelijk wordt gemaakt, zult u niet meer volharden in uw wil om af te wijzen, die al die mensen tegenover het weten stellen dat hun van mensenzijde daarover wordt bezorgd. Eerst moeten de mensen weten waarom het verlossingswerk van Jezus nodig was, wat de mens Jezus ertoe heeft bewogen op aarde een lijdensweg te gaan die bovennatuurlijke kracht vergde. U zult moeten weten waarvan Jezus de mensen wilde verlossen.

Want de mens is zich niet van zo'n grote schuld bewust, ofschoon zijn levenswandel op aarde niet altijd goed genoemd kan worden. Maar hij zal de gebeurtenissen rond Jezus, zoals ze hem worden beschreven, slechts als een legende beschouwen. Het ontbreekt hem aan begrip, juist omdat hij de geestelijke beweegredenen niet kent. Hij weet niets van zijn grote oer-schuld. En ook die hem onderrichten weten daar meestal niets van en kunnen daarom ook hun leringen niet geloofwaardig maken voor de mensen. Dat de "zonde" aanleiding voor het verlossingswerk van Jezus is geweest, zal weliswaar alle mensen bekend zijn. Maar ze zullen het niet kunnen begrijpen dat een mens zo ontzettend moest lijden voor zijn medemensen, die dus zelf hun schuld zouden moeten aflossen wanneer ze schuldig zijn geworden op aarde.

Maar dat het om een oer-schuld ging, om een overtreding die zo ernstig was dat de mensen zelf nooit deze schuld zouden hebben kunnen aflossen, dat het gaat om de afval van weleer van de geschapen wezens van God, en dat deze schuld daarom zo groot is, omdat de zonde in de staat van het helderste inzicht werd begaan en een rechtstreekse opstand tegen God is geweest, weten de mensen niet. En daarom willen ze ook het verlossingswerk van Jezus niet erkennen. Het kan hun echter gemakkelijk vallen wanneer ze in de volledige waarheid onderricht worden over de beweegredenen van het verlossingswerk en de missie die de mens Jezus daarmee heeft vervuld, wanneer ze onderwezen worden over de toedracht van de afval van de oer-geesten van God, en dat de mensen zelf die gevallen oer-geesten zijn die op de terugweg naar God zijn, maar toch niet het doel kunnen bereiken zonder Jezus Christus, en dat daarom Jezus moet worden erkend als Gods Zoon en Verlosser van de wereld.

Ze moeten weten dat God zelf in de mens Jezus het verlossingswerk volbracht heeft en hoe deze menswording van God dus opgevat moet worden.

Ze bevinden zich nog in geestelijke duisternis en daarom kunnen ze niet levend geloven. En de verlossing door Jezus Christus is voor hen daarom niet geloofwaardig, omdat ze er de zin en het doel niet van inzien. Want alleen de zuivere waarheid schenkt hun daar opheldering over en in deze zuivere waarheid zijn zij nog niet onderricht.

Want ook al erkennen de mensen Jezus Christus met de mond en bieden ze geen openlijke tegenspraak wanneer van de verlossing door Jezus wordt gesproken, dan is dit toch geen levend geloof, veeleer slechts een aangeleerd weten dat ze niet wagen te weerspreken. Doch met innerlijke vreugde zullen ze Hem belijden en ook God zelf in Hem erkennen, wanneer de zuivere waarheid hun wordt voorgehouden. Dit stelt een vertrouwd maken met het heilsplan van God voorop, het toevoeren van een weten dat alleen door God zelf aan de mensen geschonken kan worden door Zijn Geest. Want alleen Hij weet alles. Alleen Hem zijn de geestelijke gebeurtenissen bekend die zich afspeelden in Zijn rijk. Alleen Hij weet wat zowel aan de afval van Hem als ook aan het verlossingswerk van Jezus ten grondslag lag. En alleen Hij kan de mensen vertrouwd maken met de waarheid. En Hij doet het ook, zoals Hij het zelf heeft beloofd toen Hij in Jezus over de aarde wandelde. En een weten dat in overeenstemming met de waarheid is, zal de mensen ook een helder licht schenken. En ze zullen nu vrijwillig hun weg naar het kruis nemen, terwijl ze dit tevoren weigerden, omdat het volledige begrip hun ontbrak. De mens heeft alleen maar te willen in de waarheid vast te staan, dan zal ze hem ook toekomen. Want God wil niet dat de duisternis over de

mens heerst. En daarom zal Hij steeds een helder licht ontsteken, wanneer zoiets verlangd wordt. Van God zal steeds alleen zuivere waarheid uitgaan en daarom moet er naar Zijn Woord worden geluisterd. En de mens die slechts van goede wil is, zal het gemakkelijk vallen te geloven.

Amen

De oerschuld van de mensen en hun weg door de schepping

**De Waarom vraag - (Antroposoof Köln) De val van de
engelen - Zonde ....**

**B.D. No. 4551
28. januari 1949**

Voor de mensen blijft het eeuwig ondoorgrondelijk, wat God beweegt tot Zijn besturen en werken, want het menselijk verstand doorvoelt niet, welke motieven aan het zich ontplooien van God's krachten ten grondslag liggen; hij begrijpt ook niet de verbanden, omdat hij alleen de uitwerking daarvan kan zien en ondervinden, wat zich in de oertijd afspeelde in het geestelijk rijk, in een wereld, waarvan alle zichtbare scheppingen slechts een zwakke afspiegeling zijn, die nooit ter vergelijking aangevoerd kunnen worden en die pas geschapen werden als gevolg van datgene, wat zich eertijds afspeelde in het rijk van de door God geschapen geesten.

Dezen waren de zuiverste uitstraling van Zijn kracht, dientengevolge ook machtig en krachtig, en ze waren hoogst volmaakt. God's wil om vorm te geven was ook overgedragen op zijn schepselen, zodat al Zijn gedachten ook in hen tot uitvoering aandrongen en derhalve een scheppingswil van onvermoede omvang deze wezens bezielde, die nu onbegrensd werkzaam werd, d.w.z. nieuwe scheppingen voortbracht, die zichzelf overtroffen. Deze nieuwe scheppingen echter waren steeds weer bezielde wezens, hoogst volmaakt, dus ook tot denken in staat en begiftigd met een vrije wil.

Het eerste wezen dat van God uitging, overstraalde alles met licht en kracht, want het ontplooiende zich uit God Zelf en vond zijn zaligheid in het voortdurend benutten van zijn onbegrensde kracht. Zijn scheppingen vermeerderden zich en zijn zaligheid steeg tot ongekende hoogte, door God waren hem geen grenzen gesteld, maar Hij stelde hem op de proef, omdat Hij wilde, dat het wezen zich zelf zou herkennen als drager van de kracht die van God uitgaat.

Deze proef bestond hieruit, dat het wezen Lucifer .... aan zijn schepselen God als Degene zou voorstellen van Wie zij waren uitgegaan, opdat ook hij zichzelf ervan bewust bleef, steeds van God de kracht te ontvangen, die hem tot zijn scheppende werkzaamheid in staat stelde. Hij moest dus God als Schepper en Bron van kracht erkennen, en zijn zaligheid zou tot in eeuwigheid onbegrensd zijn. Hij werd niet alleen op de proef gesteld omwille van deze erkenning, maar hij werd voor de vrije wilsbeslissing geplaatst, die hem van het geschapen volmaakte wezen tot een uit eigen vrije wil volmaakt wezen verheffen zou, zodat hij nu als waarachtig goddelijk wezen zijn macht en kracht kon gebruiken naar Gods wil En hij faalde.

Hij wilde niet de ontvanger van kracht, maar zelf de krachtbron zijn, en de volheid van de hem tot beschikking staande kracht achtte hij als voldoende bewijs Hij scheidde zich dus wilsmatig af van God, ofschoon een scheiding van Hem niet mogelijk was, omdat hij zonder God niet meer bestaan kon. En omdat door zijn wil met gebruik van de kracht uit God ontelbare wezens ontstaan waren, voelde hij zich als hun schepper, in het bezit van enorme kracht en macht, en zo maakte hij zich opzettelijk los van God, uit hang naar hoogmoed en heerszucht. Daardoor werd hij zondig en hij trok al zijn schepselen met zich mee in de zonde, die weliswaar nu zelf nog onschuldig waren, maar volledig onder invloed stonden van hem, die hen het leven geschonken had.

Hun nu gaf God het zelfbeschikkingsrecht, zij mochten het Licht aanschouwen, zij zagen in hun volmaaktheid ook van waar zij waren uitgegaan in, zij konden derhalve ook bij God wonen en deelhebben aan Zijn heerlijkheid, maar het waren er slechts weinige, die zich bij Hem aansloten, die dus vrijwillig voor God kozen en die als Zijn engelen voortdurend om Hem zijn en voor Hem werkzaam zijn in het geestelijke rijk. De meerderheid echter viel ze sloot zich aan bij haar

verwekker, voegde zich uit eigen beweging naar diens wil en belandde zodoende in een toestand van geestelijke duisternis. Het besef was hem ontnomen, omdat de werking van de kracht afneemt, zodra het wezen zich van God verwijderd.

Doch alles was en is kracht uit God, dat eeuwig niet verloren kan gaan en daardoor op een door God's wijsheid als succesvol geziene weg tot Hem terugkeren moet. En deze weg is de gang door de aardse materiële schepping, die God voor het doel van het terugvoeren van het eens gevallen geestelijke liet ontstaan. Door deze schepping gaat het geestelijke in gebonden wil, d.w.z. in de toestand van moeten, de langzame ontwikkelingsgang opwaarts tot aan het stadium, waar het de vrije wil teruggegeven wordt en het nog eenmaal voor de beslissing gesteld wordt, zelf de macht te kiezen, die het wezen toebehoren wil.

Het wezen is belast met de zonde van de toenmalige opstand tegen God, maar kan zich daarvan vrijmaken met gebruikmaking van de kracht uit God, die het eertijds afgewezen had, maar deze kracht moet het zich zelf verwerven door werken van liefde en er bewust om vragen aan God in gebed. Het moet de vrije wil tijdens het leven op aarde op de juiste wijze gebruiken, het moet zich weer tot God wenden en Hem als Vader en Schepper van eeuwigheid erkennen. Dan treedt het weer binnen in de toestand van Licht, het wordt weer ontvanger van kracht en kan dus weer werkzaam zijn volgens zijn wil, die nu ook Gods wil is. Het zal scheppen en vormgeven kunnen tot zijn eigen diepe geluk en daardoor eeuwig zalig zijn.

Amen

Erfzonde

B.D. No. 5967

29. mei 1954

Er moeten in u steeds weer vragen bovenkomen die u beantwoord zou willen hebben. Dan kan Ik u opheldering verschaffen, zodra u zich met Mij in verbinding stelt. Zodra u na innig te bidden hoort wat Ik tegen u zeg, doordat u nu de gedachten die in u opkomen als mijn antwoord beschouwt, wanneer u niet rechtstreeks door Mij wordt aangesproken door de stem van de geest. Uw verlangen en uw roepen naar Mij verzekert u ook van het juiste denken, maar zonder Mij zult u de waarheid niet hebben. Zonder Mij is uw streven naar opheldering tevergeefs, omdat zonder Mij alleen onjuiste gedachten u vervullen, die de krachten van beneden u kunnen overbrengen, juist omdat u Mij uitschakelt, de Gever van de waarheid.

En zo moet het volgende u worden gezegd: Er kan u alleen door middel van beelden opheldering worden toegestuurd, zolang u niet volmaakt bent. Nooit zou u de eindeloze diepten van de goddelijke wijsheid kunnen begrijpen. Nooit zou u de beweegredenen kunnen begrijpen van mijn besturen en werkzaam zijn, omdat uw onvolmaaktheid ook gebrekkige kracht om te weten betekent en u dus op grond van uw verstand geen opheldering zou kunnen vinden, die echter bliksemsnel kan worden toegestuurd zodra in het geestelijke rijk het licht van mijn liefde u doorstroomt. Op aarde zult u aanschouwelijk opheldering moeten verkrijgen. Er kunnen u alleen gebeurtenissen beschreven worden die zich in mijn schepping afspeelden, die passen bij uw bevattingsvermogen. En dus kunnen u ook de geestelijke processen in de harten van de eerste mensen alleen door aardse gebeurtenissen begrijpelijk worden gemaakt, die op zichzelf toch slechts een zwakke vergelijking zijn, juist omdat u zelf nog zwak van geest bent. U mensen bent gebonden door natuurwetten, want de volledige vrijheid die u door uw vroegere afval verspeeld hebt, zult u eerst weer moeten verwerven door uw leven op aarde. Ik legde daarom de eerste mensen een beperking van hun wil op, omdat Ik wilde dat ze eerst moesten inzien dat ze aan een Macht onderdanig waren en zij zich aan deze Macht dus vrijwillig zouden moeten onderwerpen om nu hun uiteindelijke vrijheid ten geschenke te krijgen. Eens wilden zij Mij niet erkennen en dit was de eerste zonde, de opstand tegen Mij uit wie ze waren voortgekomen. Alleen het erkennen in vrije wil kon deze eerste zonde weer opheffen. En deze erkenning van Mij zelf wilde Ik bereiken toen Ik de gehele schepping liet

ontstaan. Dus daarom waren de eerste mensen zo begiftigd dat ze Mij wel konden herkennen, maar er niet toe waren gedwongen. En daarom moest dus de vrije wil beslissen, die weer op de proef gesteld moest worden in een "verzoeking".

Het oog van de mensen moest gericht zijn op iets dat ze begeerden. En een verbod en verleiding tegelijk, moest hen tot hun wilsbeslissing brengen. Begrijpelijkerwijs echter moest de verleiding met een belofte verbonden zijn waarvoor ze dan niet moesten bezwijken. Het verbod en de verleiding kwamen van twee kanten, omdat het ging om de terugkeer van het gevallen naar Mij en om het blijven bij mijn tegenstander. Om het bereiken van het doel van het door Mij geschapene of om de hernieuwde terugval in de diepte. En bijgevolg moest in de mens ook de begeerte zijn gelegd en hem ook de mogelijkheid worden geboden, deze begeerte te stillen, ofwel haar te overwinnen ter wille van een veel hoger doel: de eeuwige gelukzaligheid bij Mij die elke aardse vervulling van de begeerte meer dan duizendvoudig overtreft. Daar het terugwinnen van de afvallig geworden geestelijke wezens een strijd was tussen Mij en mijn tegenstander, moest ook deze de mogelijkheid hebben op de wil van die wezens in te werken. Maar alleen, dat hij schijngoederen en schijn geluk voorspiegelde, opdat de mensen het ware geluk, een zalig leven in de eeuwigheid, zouden verspelen. Ik was op de hoogte van deze verleiding en gaf daarom de eerste mensen een gebod met gelijktijdig een waarschuwing voor de eeuwige dood. En deze waarschuwing zou voldoende hebben moeten zijn elke begeerte in de mens te verstikken om het leven niet te verliezen. En mijn tegenstander overtuigde hen van het tegendeel van mijn waarschuwing en beloofde hun het leven. Maar zij zagen Mij als hoogste Macht en volgden toch de leugen en daardoor brachten ze de dood in de wereld. Maar wat was het, dat hun begeerte zo machtig liet worden dat ze aan deze begeerte ten prooi vielen?

Ze leefden een zalig leven in het paradijs. Ze waren heer over alle geschapen dingen. Alles was aan hun wil onderworpen en ze voelden zich gelukkig in het volle bezit van kracht en macht. Innige liefde verbond ook de eerst geschapen mensen en al als gevolg van deze liefde zouden ze zichzelf hebben kunnen verlossen uit de boeien van mijn tegenstander. En zolang deze liefde op Mij en op de partner was gericht, bestond er ook geen gevaar te falen in de beproeving van de wil.

Maar mijn tegenstander wist deze liefde verkeerd te sturen. Hij veranderde ze in eigenliefde, doordat hij hun valse beloften deed en dus nu de begeerte in hen opwekte zichzelf genot te verschaffen. Hun liefde werd een liefde die wilde hebben, een egoïstische en lage liefde en daarmee voegden zij zich weer in de macht van hem van wie ze zich moesten bevrijden en het ook konden als ze mijn geboden boven hun verlangen hadden gesteld.

Begrijp het, u mensen, de tijd was nog niet gekomen dat Ik het eerste mensenpaar wilde zegenen. Daarom werd het zondig, want niets is zondig wat zich aan mijn scheppingsplan aanpast. Niets kan zonde zijn wat in wettelijke ordening geschiedt en nooit kan de toedracht van de voortplanting tegen de door God gewilde ordening zijn. Maar de bevrediging van de zinnen, zonder de wil leven voort te brengen, is geen daad van liefde die goddelijk is. Integendeel, het is een door mijn tegenstander ontstoken eigenliefde die de mens naar beneden trekt en helemaal in zijn macht drijft. Aan deze verkeerde liefde waren de eerste mensen ten offer gevallen en deze verkeerde liefde was de zonde die weer deed denken aan de oerzonde van zelfverheffing, die zich niet wilde wegschenken, veeleer alles bezitten en die erfgoed was van hem die haar had veroorzaakt, maar die met de goddelijke liefde niets gemeen heeft.

De goddelijke liefde rust als vonk in uw harten en kan ontvlammen tot de hoogste gloed. Maar het doel van mijn tegenstander was en is deze liefde te verdraaien en het is hem gelukt. Het zuivere, goddelijke werd verontreinigd en veranderd in eigenliefde, die het begrip "liefde" niet meer verdient en slechts begeerte, zelfzucht en eigenliefde kan worden genoemd en die ook tot alles in staat is, wat mijn tegenstander van u verlangt. En zo werd ook voor mijn tegenstander de daad van de voortplanting tot een middel dat ontelbare zielen tot hem bracht, wat nooit mogelijk was geweest wanneer ze onder mijn zegening zou hebben plaatsgevonden, waar de goddelijke liefde van het schenken en gelukkig maken haar bekroning moest krijgen in het ontstaan van een nieuw leven. De

zondeval bestond dus in het prijsgeven van de zuivere goddelijke liefde, ter wille van een onzuivere zelfzuchtige liefde. De vonk van God in de mens werd door satanische inwerking uitgedoofd en daarvoor in de plaats werd een vuur ontstoken waaraan al het edele en zuivere ten offer viel. De zinnen werden geprikkeld en tot hoogste begeerte opgezweept, wat nooit strookte met mijn scheppingsdaad, maar wat vanwege de wilsvrijheid van mijn tegenstander en ook van mijn schepselen niet verhinderd werd, daar het steeds nog in de wil van ieder mens afzonderlijk ligt deze verzoeking door satan te weerstaan. De zondeval was dus niet de voortplantingsdaad, maar de door satan aangezette en in vrije wil ontstoken verkeerde en zondige liefde. Een in goddelijke zin gelukkig makende scheppingsdaad werd neergehaald tot een spel van onzuivere geesten. Mijn tegenstander werd toegang verleend tot een daad, waar Ik zelf met mijn zegen bij de mensen wilde zijn om de zuivere goddelijke liefde in hen te versterken. Dat deze ook in de nu verwekte wezens zou overvloeien en er zo dus een menselijk geslacht zou zijn ontstaan, dat in het steeds helderder licht van de liefde de weg naar Mij zou hebben teruggevonden zonder lijden en kwelling. Dat in korte tijd zichzelf zou hebben bevrijd door de liefde, omdat het Mij zelf moest herkennen waar de liefde straalde. De eerste mensen zouden deze beproeving van de wil hebben kunnen doorstaan. Doch daar Ik met mijn tegenstander worstelde om de zielen van de mensen, kon Ik hem niet verhinderen middelen aan te wenden om zich te verzekeren van de overwinning. Want het ging om de terugkeer van mijn schepselen in volledig vrije wil, die echter faalde en het hele menselijke geslacht een lot opleverde waarvan het zelf niet meer vrij werd, totdat een mens in zuivere goddelijke liefde het werk volbracht dat de gehele mensheid van schuld bevrijdde en voor haar weer de weg naar boven vrij maakte. Want de liefde behaalt de overwinning en de liefde zal nooit eerder rusten tot ook het laatste van Mij afvallig geworden wezen de weg heeft teruggevonden naar Mij.

Amen

De weg van ontwikkeling op de aarde

B.D. No. 7800

21. januari 1961

Toen de aarde geschapen werd konden talloze geestelijke substanties zich in haar scheppingswerken belichamen, en ze stegen in hun ontwikkeling langzaam omhoog. Want de scheppingen beantwoordden aan de weerspanning die in het geestelijke nog ongebroken was, maar verschillend in sterkte. De scheppingswerken bestonden min of meer uit harde materie. Want ook de aarde ontwikkelde zich langzaam tot het scheppingswerk dat eenmaal mensen zou herbergen, namelijk het geestelijke dat de weg van ontwikkeling reeds zo ver had afgelegd dat alle substanties van een eens gevallen oer-geest zich weer verzameld hadden, en weer het zelfbewustzijn en de vrije wil terug ontvingen.

Maar voordat het geestelijke dit stadium kon binnengaan vergingen eindeloze tijden. Want de aarde had deze tijden nodig om al die scheppingen voort te brengen die het gevallen geestelijke nodig had voor een opwaartse ontwikkeling. En de mens moet weten dat hij al eindeloze tijden op deze aarde vertoeft en dat het stadium als mens de beëindiging is van een ontwikkelingsweg die zijn vrije wil nu kan afsluiten. Hij moet ook weten dat hem eenmaal deze eindeloos lange weg terugblikkend getoond zal worden, maar dat van hem als mens deze herinnering aan vroeger weggenomen moest worden omdat het om zijn vrijwillige terugkeer tot God gaat, die hij nu als mens voltooiën moet. Beschouwt hij echter de talloze wonderen van Gods schepping om zich heen, dan zou hij er ook over moeten nadenken welk doel deze te vervullen hebben. En het zal hem in zijn hart verduidelijkt worden. En hij zal iets vermoeden, wanneer hem de gehele kennis daarover nog niet ontsloten is. En hij zou moeten proberen het wezen van de Schepper te doorgronden, dat wil zeggen: verlangen naar opheldering over zijn verhouding tot Hem. En deze opheldering zal hem ook gegeven worden omdat het in het aardse leven daarom gaat, dat de mens de verbinding met God die hij eens vrijwillig opgegeven heeft, weer tot stand brengt. Want dat was de "val" van de geesten, dat zij zich opzettelijk van God los maakten. Daarom moeten zij nu als mens, in het laatste

Bertha Dudde - 8/46

Source: www.bertha-dudde.org

stadium van hun weg terug tot God, vrijwillig weer de verbinding met Hem tot stand brengen en dan is het doel van hun aards bestaan vervuld.

Dat de schepping voor het grootste deel er toe bijgedragen heeft het gevallen wezen weer terug te brengen, zult u mensen pas kunnen begrijpen wanneer u deze terugkeer hebt volbracht. Want nooit zou het u mogelijk zijn weer hogerop te komen wanneer de goddelijke Schepper u niet had ontwongen aan de macht van Zijn tegenstander die uw val in de diepte veroorzaakt heeft. Wanneer Hij u niet aan zijn invloed onttrokken had gedurende de eindeloos lange tijd waarin u als kleinste zielendeeltjes ingelijfd werd in de scheppingswerken. Gedurende deze tijd had Zijn tegenstander geen invloed op u, maar toch behoorde u hem nog toe, omdat u hem eens vrijwillig gevolgd was naar de diepte. Maar omdat u als gevolg van uw afval van God geheel zonder licht en kracht was, zou voor u de weg terug tot God onmogelijk zijn geweest. Daarom heeft God zelf deze weg terug door al Zijn scheppingswerken voor u geschapen, die in onovertreffbare wijsheid en eindeloze liefde zo gevormd waren, dat ze het geestelijke de mogelijkheid gaven op de een of andere wijze te dienen. En door te dienen kon het zich tot een steeds hogere geestelijke rijpheid ontwikkelen. De geestelijke deeltjes die een gevallen oer-geest toebehoorden, verzamelden zich weer en traden nu, in een zekere rijpheid, hun laatste vorm binnen. En ze mochten nu als mens een korte tijd over de aarde gaan en moesten in vrije wil en uit liefde weer dienen. Want dit is het aardse levensdoel van iedere ziel die in de mens belichaamd is, dat zij zich door een dienen in liefde van elke vorm kan verlossen. Dat zij dus als de vrije geest die zij in het begin was, weer het geestelijke rijk binnengaat wanneer haar leven op aarde ten einde is.

Maar zij bewerkstelligt deze vergeestelijking niet op eigen kracht, want de eertijdse oerzonde belast haar en drukt haar steeds weer neer. Dat wil zeggen: Gods tegenstander heeft tijdens het aardse leven weer het recht zijn invloed uit te oefenen, omdat het geestelijke hem eertijds vrijwillig volgde. En de gevallen oer-geest, de mens, zou ook opnieuw onder zijn invloed bezwijken wanneer hem niet een zekere hulp zou worden aangeboden: de verlossing door Jezus Christus, in wie God zelf zich belichaamd heeft om voor al het gevallen de zondenschuld te delgen door Zijn offerdood aan het kruis. De volledige verlossing en vergeving van zijn schuld door deze hulp van Jezus Christus is voor hem zeker, maar alleen als hijzelf dat wil. Als hij Jezus Christus en Zijn werk van verlossing accepteert en Jezus als God zelf erkent, die de oer-geest eertijds geweigerd heeft te erkennen.

Daarmee is u mensen een korte verklaring gegeven over de oorzaak en betekenis van het verlossingswerk, dat u weten moet om het doel van uw aardse leven te vervullen, om ook het goddelijke heilsplan te leren begrijpen, dat altijd en alleen het terugvoeren van het geestelijke ten doel heeft. En dat plan wordt ook in liefde en wijsheid verwezenlijkt, omdat Hem alle macht ter beschikking staat om het doel eenmaal te bereiken dat Hij zich bij de schepping van de geestelijke wezens heeft gesteld.

Amen

God onderkennen en erkennen

Gericht aan godloochenaars

B.D. No. 6481

20. februari 1956

U beschouwt u als onafhankelijke wezens, zolang u niet aan een GOD gelooft - aan WIE u uw bestaan te danken hebt. Want dat u geleid wordt door Zijn Wil, waarvan uw zijn afhankelijk is, daar wilt u niets van weten. En toch weet u dat u niet in staat bent zelf het leven naar wens vorm te geven - dat u ook niet in staat bent zelf het leven een dag te verlengen.

U weet dus dat u afhankelijk bent van een Macht, of als u deze loochent, van een wet, waaraan u natuurlijkerwijze onderworpen bent. Deze natuurwet moet u accepteren - het staat u echter tegen een WEZEN als Wetgever te erkennen, het staat u tegen een doel of een bestemming van uw bestaan te erkennen, omdat in u nog te veel van de gezindheid is van hem (Lucifer) die eertijds met zijn Schepper brak en pretendeerde zelf alleen beslissend en alleen werkend te zijn tegenover alle wezens die hij in deze verkeerde gezindheid d.m.v. GOD's Kracht voortbracht.

U, mensen bent dit door hem (Lucifer) voortgebrachte wezenlijke, u hebt dezelfde mentaliteit als hij, u erkent ook GOD's bestaan niet, u hebt dezelfde innerlijke gevoelens in u die hem vervulden en hem tot zijn afval van GOD dreven. En zolang u GOD niet herkent en erkent, bent u nog vol van duivelse geest, arrogant, vertrouwend op uw eigen kracht en bovendien vol eigenliefde, om welke reden ook uw denken verkeerd gericht is - en u in een verduisterde geestestoestand op aarde vertoeft. En wat u denkt aan wijsheid te bezitten maakt u steeds aanmatigender en zelfbewuster - en toch is het een volledig waardeloze kennis, omdat ze alleen dingen betreft die op het moment van de dood voor u zijn uitgedoofd.

Ieder die GOD loochent - die meent dat er geen verband is tussen Zijn Macht en hemzelf - is van GOD geïsoleerd, hij blijft ook geïsoleerd na zijn dood, doch hij blijft bestaan. De dood wist hem niet uit, zoals hij foutief aanneemt in het aardse leven. Hij blijft zichzelf bewust als wezen - alleen ziet hij in dat hij krachteloos is, als hij hetzelfde zou willen doen wat hij in het aardse leven gedaan heeft. Dan neemt hij vaak bezit van de kracht van mensen die van gelijke gezindheid zijn (bezetenheid) en sterkt dezen enkel nog in hun verkeerde denken. Want al het aan GOD weerspannige staat nog in verbinding, zowel met elkaar als ook met het wezen (Lucifer) dat als eerste de scheiding met GOD voltrok.

GOD plaatste wel al het geestelijke als zelfstandig buiten Zich, opdat het zich zou zien als zelfstandig wezen, maar HIJZELF verbrak de band niet met deze afzonderlijke wezens - maar doorstraalde hen voortdurend met de Kracht van Zijn Liefde. En zolang zij de Kracht van Zijn Liefde in ontvangst namen, waren zij zalig. Toen echter het eerst geschapen wezen die Liefdeaanstraling van GOD afwees, toen het deze vanuit 'n arrogant denken niet meer nodig meende te hebben, wees het tegelijkertijd GOD af en isoleerde zich geheel van HEM - en het werd daardoor onzalig en verduisterd van geest.

En zodoende is het "loochenen van een Godheid" altijd een onfeilbaar bewijs aanhanger te zijn van hem die eens in opstand kwam tegen GOD.

In het aardse leven kan de mens gemakkelijk tot het inzicht komen, afhankelijk te zijn van de Wil van een Macht die over hem te zeggen heeft, want daarvoor worden hem teveel bewijzen gegeven, aan hemzelf en zijn omgeving. Doch GOD bepaalt nooit de wil van de mensen zò te denken, als juist is volgens de goddelijke ordening - maar HIJ geeft iedere mens opheldering die licht verlangt. Er is geen verontschuldiging voor een mens die GOD loochent, want ieder mens kan HEM onderkennen als hij zijn geestelijke hoogmoed, de aardse kwaal, opgeeft, als hij klein en deemoedig

Bertha Dudde - 10/46

Source: www.bertha-dudde.org

in gedachten vragen stelt, die hem zeker beantwoord worden en hem het geloof aan een GOD kunnen schenken.

Iedere godloochenaar is geestelijk arrogant en deze arrogantie verhindert hem vragen te stellen, omdat hij zich een weten aanmatigt terwijl hij absoluut onwetend is. En iedere godloochenaar heeft omgang met mensen die geloven aan een GOD en Schepper van eeuwigheid, DIE hun bestaan bepaalt. En door dezen wordt hij er steeds weer toe gebracht daarover na te denken. Weigert hij echter innerlijk, dan heeft hij nog niets van zijn vroegere weerstand opgegeven - en hij zal ook moeilijk in het rijk hierna opheldering aannemen - als er niet aan gedacht wordt ten gunste van hem te bidden. Wie dus GOD loochent, diens weg is nog eindeloos ver naar het eeuwige Vaderland.

AMEN

God is in de schepping te onderkennen

B.D. No. 8606

4. september 1963

Alles om u heen zou u een buitengewoon liefdevolle en wijze Schepper moeten bewijzen. Maar u ziet de schepping alleen met dode ogen aan. U ziet het leven niet dat alles doorstroomt. U bent vaak niet op de hoogte van doel en bestemming van de afzonderlijke scheppingswerken. U zult ze niet tot in alle finesses kunnen doorzien. En dus beschouwt u alles als vanzelfsprekend en u beseft niet de volmaaktheid van Degene Die alles liet ontstaan. U zelf leeft te midden van een scheppingswerk en gaat er achteloos aan voorbij, zonder u af te vragen welk doel de hele schepping wel zou kunnen hebben.

En u zelf bent de kroon op de schepping. U bent wezens met een zelfbewustzijn, tot denken in staat, met levenskracht en vrije wil. U zult u nuttig kunnen maken voor de schepping volgens uw wil. U zult zelf scheppend werkzaam kunnen zijn. U zult kunnen onderzoeken en u ook krachten der natuur onderdanig kunnen maken. U zult waarlijk voor heren der schepping kunnen worden gehouden, want ze is voor u ontstaan, opdat ze haar doel zal vervullen.

Maar u kent de zin en het doel van de schepping niet. U weet niet dat overgrote Liefde ze liet ontstaan, omdat u mensen daarin rijp zult moeten worden, evenals ook elk scheppingswerk zelf een geestelijke taak heeft.

U weet niet dat Gods wijsheid alles inzag wat voor deze taak dienstig was en dat Zijn Macht ook alles verwezenlijkte waartoe Liefde en Wijsheid besloot. Maar de taak van de gehele schepping is het terugbrengen van al het eens gevallen geestelijke. En u mensen bevindt zich in het laatste stadium van dit proces van terugvoeren, terwijl alles wat u om u heen ziet nog in verschillende stadia zijn beloop heeft, maar uiteindelijk eveneens als mens de gang over de aarde moet beëindigen. Daar u nu het vermogen bezit na te kunnen denken, zou alles wat u omgeeft ook een Schepper ervan moeten doen inzien. Een Wezen, dat net als u kan denken en willen, maar hoogst volmaakt is.

Want u bent op aarde het hoogst ontwikkelde scheppingswerk, dus moet de Schepper alles aan volmaaktheid overtreffen, wat Hij zelf heeft geschapen.

Hij moet echter een Wezen zijn, daar al Zijn scheppingswerken - aangezien doelmatig geschapen - denkvermogen en een wil vooropstellen. En aangezien u zelf zelfbewust bent, moet ook dit hoogste Wezen een zelfbewust Wezen zijn dat in liefde en wijsheid werkzaam is.

De schepping zou u dit alles moeten laten inzien. En het zou daarom niet moeilijk mogen zijn, u in gedachten bij deze Schepper aan te sluiten en Hem als uitermate volmaakt te onderkennen. Maar meestal gaat u mensen blind voorbij aan alles wat u een Schepper aantoont. U hebt geen verlangen te doorgronden welk doel de schepping zou kunnen hebben. U beziet alles met werelds gericht denken. U stelt u tevreden met het feit, midden in de schepping te leven en u verlangt geen nader

uitsluitel over de beweegreden en het doel ervan. Maar uw gedachten worden steeds weer op het geestelijke gebied gericht. Want ook het denken is een middel om uw God en Schepper te vinden.

Steeds weer wordt u gedwongen na te denken. En u wordt omringd door gedachtengolven die u uit het geestelijke rijk toestromen, die ook tot de grootste wonderen van goddelijke scheppingskracht behoren en door uzelf kunnen worden aangenomen of afgewezen, daar u een vrije wil bezit. Maar het is het laatste stadium in het proces van terugvoeren. En dit moet goed worden benut om het proces tot een goed einde te brengen. En daar het doel van het leven op aarde de vrijwillige aaneensluiting met God is, wordt van Diens zijde alles gedaan om de gedachten van de mens op Hem te richten, Die zowel zijn Schepper als ook zijn Vader is, omdat het wezen in het allereerste begin uit Zijn liefde voortkwam. En wanneer de hem omringende schepping het niet tot stand brengt, dat de mens daarover nadenkt en een God en Schepper leert onderkennen, moet zijn levenslot hem daartoe aanleiding geven. Dat kan dan weliswaar vol leed zijn, maar toch kan het de mens op de weg naar God brengen. Maar dan bereikt hij ook het doel waarvan zijn gelukzaligheid in het geestelijke rijk afhangt. Want ieder mens weet dat zijn verblijf op deze aarde niet eeuwig is.

Maar dat hij niet kan vergaan, geloven er maar weinige. En het lot zal dan verschrikkelijk zijn voor degenen die een God en Schepper niet wilden erkennen, ondanks alle hulpmiddelen die de mens in het aardse leven werden geven. Want de mens kan God onderkennen wanneer hij het zelf maar wil. Maar hij kan er niet toe worden gedwongen, omdat zijn voltooiing alleen kan worden bereikt in vrije wil. Ieder mens kan een Macht boven zich onderkennen. En hij zou zich met deze Macht moeten verbinden en proberen haar voor zich goedgunstig te stemmen.

Dan zal zijn aardse bestaan waarlijk niet tevergeefs zijn. Het proces van terugvoeren dat eeuwige tijden nodig heeft en toch door ieder eens gevallen wezen moet worden gerealiseerd, zal ten einde zijn.

Amen

Jezus Christus - Gods Zoon

GOD zond Zijn ZOON naar de aarde

B.D. No. 8263

3. september 1962

IK heb Mijn ZOON naar de aarde gezonden. Een WEZEN uit Mijn eeuwige Oerliefde voortgekomen, DAT Zijn hele Liefde op MIJ richtte toen een groot leger van Mijn oergeschapen geesten van MIJ afviel, DAT MIJ als Zijn VADER van eeuwigheid onderkende; ofschoon HET MIJ niet kon zien, wilde HET MIJ Zijn overgrote Liefde tonen, doordat HET MIJ de ontrouw geworden kinderen wilde terugbrengen door een werk van eenmalige aard. En omdat Zijn liefde HET daartoe aanzette, liet IK het toe. IK gaf Mijn toestemming dat dit WEZEN naar de aarde afdaalde, dat HET uit het rijk van het Licht, waarin HET onmetelijk gelukkig was, Zich in een duister gebied begaf, in het rijk van de aan MIJ vijandige geest Lucifer, die als eerste van de gevallen wezens tot Mijn tegenpool werd.

IK zond Mijn ZOON naar de aarde, DIE Zich aanbood MIJ Zelf op aarde als Omhulsel te dienen, omdat IK alle gevallen wezens te hulp wilde komen in hun grote geestelijke nood. Want de terugweg naar MIJ was voor hen afgesneden, ze zouden voor eeuwig op oneindige afstand van MIJ hebben moeten blijven in een staat van eindeloze kwelling en ellende. Maar allen waren ze Mijn schepselen die uit Mijn Liefde en Macht waren ontstaan door de wil van het eerstgeschapen wezen Lucifer, die in het allereerste begin de grootste gelukzaligheid daarin vond, schepselen te verwekken met gebruikmaking van Mijn Kracht. Dat deze oergeest die IK als Mijn evenbeeld buiten MIJ had geplaatst, gevallen is, zou IK wel hebben kunnen verhinderen, maar IK deed het niet, daar IK toch in Mijn Liefde en Wijsheid een ontwikkelingsgang zag van een volledige vergoddelijking van de gevallen wezens, met het einddoel het kinschap GOD's, dat echter in vrije wil moest worden bereikt.

De wil van de gevallen wezens was echter door de invloed van de aan MIJ vijandige geest Lucifer dermate verzwakt, dat de wezens niet in staat waren uit de diepste diepte eens weer ten hogen te geraken, wanneer IK hun geen hulp zou hebben verleend, die nu ook van Mijn kant uit, aan de wil werd gegeven, door de in de toestand van "je moet" - dus volgens Mijn Wil - afgelegde gang door de materiële schepping. Maar ook dan waren de wezens nog totaal krachteloos, omdat ze eens Mijn Liefdekracht afwezen en deze kracht om opwaarts te gaan alleen door de liefde konden verkrijgen. Maar ze waren onbekwaam geworden om lief te hebben. In Mijn overgrote Erbarming legde IK in hen wel een liefdevonkje, bij hun laatste stadium op de weg van de terugkeer naar MIJ. Toch bleef de ontzaglijke last van de oerzonde, de opstand tegen MIJ als hun GOD en VADER, in de staat van het helderste inzicht, op ieder van de gevallen oergeesten drukken, want die last moest worden gedelgd volgens wet van goddelijke Gerechtigheid, er moest genoegdoening worden verschaft die deze gevallen wezens zelf nooit tot stand zouden kunnen brengen.

En daarom bood een Oergeest die bij MIJ verbleef Zich aan om op aarde dat werk van boete te verrichten, omdat Zijn liefde voor MIJ en voor de gevallen broeders zo geweldig was, dat HIJ van zins was alles op Zich te nemen wat dat werk van verzoening vroeg aan smarten en lijden. Want HIJ wilde als "mens" over de aarde gaan, HIJ wilde Zich belichamen in het menselijk omhulsel JEZUS en een lijdensweg gaan die de hoogste Liefde vroeg en die ook de manifestering van de eeuwige GODHEID Zelf in HEM mogelijk maakte. Want IK kon alleen maar zijn waar liefde is. IK kon ME Zelf alleen met de liefde verbinden en ME daarom een opnamevat kiezen om Mijn intrek in te nemen, dat Zich geheel tot Liefde had gevormd.

De Ziel van JEZUS bracht weliswaar de Liefde voor MIJ mee naar de aarde, maar het gebied dat Ze bij Zijn geboorte betrad, was het rijk van Lucifer en de Ziel werd door hem in het nauw

Bertha Dudde - 13/46

Source: www.bertha-dudde.org

gebracht. Alles wat HEM omgaf was deel van Lucifer en omdat HIJ het op Zich had genomen als mens een missie te volbrengen om Zijn gevallen broeders te redden, mocht HIJ ook niet de kracht van de liefde, die HEM als "Mijn ZOON" ter beschikking stond, gebruiken om Zich te verweren tegen wat HEM bedreigde en het van Zich af te schudden, maar HIJ moest net als Zijn medemensen worstelen om dat wat HEM bedreigde te verlossen door een levenswandel in liefde - die daarom niet zo makkelijk te gaan was, omdat het destructieve geestelijke HEM trachtte te hinderen en Zijn menselijke buitenkant net zo reageerde op alle verzoeken, dus Zijn Ziel daartegen moest strijden tot de liefde in HEM steeds sterker begon door te breken en HIJ daardoor ook Zijn lichamelijk Omhulsel vergeestelijkte, dus het licht van Zijn liefde steeds helderder straalde en HIJ dát deed wat de tegenstander HEM wilde beletten: dat HIJ een bovenmenselijk lijden en sterven verdroeg uit Liefde, dus HIJ de Liefde plaatste tegenover Mijn vijand en hem door de Liefde overwon - dat HIJ Mijn Gerechtigheid voldoening heeft verschaft en de koopprijs betaalde voor de zielen die de tegenstander nu niet meer gevangen kon houden.

Dus heeft de Liefde dit werk van erbarmen volbracht, Die HEM helemaal vervulde en deze Liefde was IK Zelf Maar "Mijn ZOON" moest door deze duisternis, door het rijk van Lucifer, heengaan en daarom Zijn licht en Zijn kracht, die HIJ als niet gevallen Oergeest bezat, achterlaten. HIJ moest, net als ieder mens, in dezelfde zwakheid het aardse leven beginnen, want HIJ moest de mensen de weg tonen die weer naar MIJ terug leidt, de weg van de liefde en het lijden, die de mens JEZUS Zijn medemensen waarlijk is voorgegaan en IK daarom in HEM Mijn intrek kon nemen, omdat Zijn Ziel niet door de oerzonde belast was en Zijn Liefde HEM de kracht gaf, ook Zijn menselijk lichaam te vergeestelijken, HIJ dus zonder enige zonde door het aardse leven ging. Want zonde is alleen dat wat strijdig is met de liefde. En daar IK in het hart van ieder mens een vonkje van Mijn goddelijke Liefde leg, is ook ieder mens in staat, de liefde te ontsteken en aan te wakkeren tot hoogste gloed.

Dus wordt er niets onmogelijks verlangd van u, mensen, omdat alleen de zwakheid van wil u kan hinderen bij het werkzaam zijn in liefde en u te allen tijde JEZUS CHRISTUS om versterking van uw wil zult kunnen vragen, omdat dit een van de genaden is die HIJ door Zijn dood aan het kruis voor u heeft verworven. En deze genaden van het verlossingswerk zult u, mensen moeten gebruiken, opdat Zijn werk van erbarmen niet tevergeefs voor u werd gebracht, opdat u in JEZUS MIJ Zelf herkent, DIE in Zijn Omhulsel Mijn intrek nam om u van uw zondenschuld te verlossen.

AMEN

„God zond Zijn Zoon naar de aarde“

B.D. No. 8537

22. juni 1963

Steeds weer wordt u er opheldering over gegeven, dat de ziel van Jezus uit de lichtwereld naar de aarde kwam om zich in de mens Jezus te belichamen ter wille van een missie die een zuivere ziel eiste. Want God zelf wilde in deze ziel Zijn intrek nemen en dit kon Hij alleen maar doen in een zuivere ziel zonder zonden.

Hij zond Zijn Zoon naar de aarde.

Kan een woord dit duidelijker bevestigen? Het was een niet gevallen ziel, in tegenstelling tot de zielen der mensen die de lange ontwikkelingsgang door de schepping moeten gaan en in een zeer onvolmaakte toestand hun belichaming als mens beginnen.

Maar dat sluit niet uit dat de ziel van Jezus onuitsprekelijk moest worstelen en strijden tegen al het verderfelijke geestelijke dat haar van buiten af lastig viel.

Want Zijn lichaam was onrijpe materie en door deze niet verlostes substanties werd de ziel onder invloed van de tegenstander zwaar gekweld.

Het lichaam was met alle aardse hartstochten behept en het verlangde vervulling van zijn lusten die het dus aankleefden, als behorend bij de nog zeer onrijpe substanties van het lichaam. De ziel van Jezus kwam geheel rein naar de aarde. Doch er voegden zich ontelbare onrijpe wezenlijkheden bij haar, welke de ziel niet van zich af mocht schudden, maar zachter moest maken en rijp moest laten worden. Van buiten af stormde eveneens onrijp geestelijks de mens Jezus tegemoet. De omgeving oefende invloed uit op Zijn ziel, zodat deze alle innerlijke gevechten had te doorstaan die ook een gevallen ziel moet doorstaan. En daarom is het onjuist dat het de mens Jezus gemakkelijker gevallen zou zijn dit werk van verlossing te volbrengen wegens de volmaaktheid van Zijn ziel.

Integendeel, omdat ze rein en zonder zonde was leed Zijn ziel veel meer onder de onrijpe omgeving. Zijn reine ziel was uitermate gevoelig voor de zonde, voor alles wat als inwerken van de tegenstander van God van de kant der medemensen op hem afstormde.

De duisternis waarin de ziel van het Licht moest vertoeven, was voor haar een onuitsprekelijke kwelling. Desondanks was ze vervuld van vurige liefde voor deze zondige mensheid en wilde ze die verlossen van zonde en dood. Al het duivelse drong zich wel aan de ziel van Jezus op, maar niets ervan bracht tot stand dat Jezus zelf in zonde viel. Hij hield stand tegen alle verzoeken. Hij streed tegen Zijn tegenstander en ook tegen al het slechte geestelijke dat druk op Hem uitoefende.

Zijn liefde voor Zijn broeders die in nood waren, werd niet minder. En het lukte Hem ook de niet geestelijke substanties van Zijn lichaam te vergeestelijken, juist door de liefde die voortdurend toenam en de mens Jezus zo vervulde, dat de eeuwige Liefde zelf bezit van Hem nam.

Maar Die zou zich nooit in een zondige ziel hebben kunnen manifesteren, zonder dat deze vergaan zou zijn.

Waarom wilt u mensen dit woord niet laten gelden: "Hij zond Zijn Zoon naar de aarde"? Wat van Hem komt is volmaakt en dus lezen we: "Hij daalde af naar de aarde" en niet: "Hij klom op uit de diepte". Het duivelse omgaf weliswaar de ziel van Jezus in hoge mate, maar het kwam van buiten af op Zijn ziel toe, die dit echter weerstond en zich niet ten val liet brengen, wat de tegenstander van God beoogde.

Of het nu onrijpe geestelijke substanties waren die vanuit het lichaam druk op Hem uitoefenden, of dat het niet verlorene wezens waren die zich als afgezanten van de satan aan Hem probeerden te hechten.

Zijn reine ziel bood weerstand en weerde het duivelse af, terwijl ze het onrijpe geestelijke van Zijn lichaam tot rijp worden bracht, zodat het als vergeestelijkt zich bij de ziel kon aansluiten toen Jezus Zijn werk van liefde had volbracht. Zodra de ziel het rijk der duisternis betrad, was ze ook aan de duivelse krachten blootgesteld. Doch zij bezweek niet voor hen. Integendeel, zij weerstond ze, omdat ze vervuld was van liefde en deze liefde gaf haar kracht om tot aan het einde toe vol te houden. Maar de liefde bracht de ziel mee van boven. Ze offerde haar liefde niet op, veeleer verbond ze zich steeds meer met de eeuwige Liefde en zo vond dus de vereniging plaats die einddoel moet zijn van ieder mens die over de aarde gaat. De mens Jezus heeft zich op aarde door Zijn grote liefde en Zijn overmatig lijden en smartelijk sterven vergoddelijkt.

Maar ook Hij moest worstelen om deze vergoddelijking te bereiken. Het is Hem niet gemakkelijker gevallen dan andere mensen. Want ook de mensen bezitten de goddelijke liefdesvonk en kunnen hem voortdurend voeden en helder laten opvlammen.

En daartoe kunnen ze vragen om de hulp van Jezus, terwijl Jezus steeds alleen kracht putte uit de liefde, maar deze Liefde was God zelf die zich in Hem borg. En God kon zich wederom alleen bergen in een wezen dat zonder zonden was. Hij zou nooit een ziel hebben kunnen betrekken, die - als gevallen - de opwaartse weg door de schepping was gegaan. Een ziel die eens van Hem was afgevallen en Zijn liefde afwees.

Want dit was immers de oer-schuld die alle gevallen wezens belastte en deze oer-schuld had tevoren teniet moeten worden gedaan, voordat er weer een vereniging met God mogelijk was.

Zou dus de ziel van de mens Jezus een gevallen ziel zijn geweest, dan was ze vóór de kruisdood ook niet verlost en dan zou God zelf nooit verblijf in haar hebben kunnen nemen.

Maar Hij was in Jezus, want Hij was de Liefde.

God zelf was mens geworden. Doch nooit zou anders de menswording van God - die echter het grootste mysterie is en blijven zal - mogelijk hebben kunnen zijn.

Een rein wezen moest het verzoeningswerk voor de oer-schuld der mensen volbrengen. Want een gevallen wezen stond zelf nog onder de heerschappij van de tegenstander van God en zou vanuit zichzelf nooit ofte nimmer de kracht hebben kunnen opbrengen om zich los te maken van de tegenstander, zijn gevangenebewaarder.

Thans kan de mens het, omdat Jezus Christus daarvoor aan het kruis is gestorven.

Een ziel van het licht moest de strijd aanbinden met de tegenstander. En Jezus heeft deze strijd doorstaan, omdat Zijn kracht de liefde was, omdat Hij verenigd met God zelf, de eeuwige Liefde, deze strijd heeft gevoerd en dus God zelf de mensen verlost heeft van zonde en dood.

U mensen moet daarover opheldering worden gegeven, want onjuiste opvattingen leiden ook tot onjuiste gevolgtrekkingen. Lucifer zou geen strijd hebben hoeven te voeren tegen Jezus, wanneer hij over Hem de heerschappij zou hebben bezeten.

En elke gevallen ziel staat nog onder de macht van de tegenstander, tot ze verlost is door Jezus Christus.

Nooit zou het een gevallen ziel zijn gelukt de tegenstander te overwinnen.

Maar het verlossingswerk was nog niet volbracht en daarom zou een worstelen van Jezus vruchteloos zijn geweest. Want een gevallen wezen dat zich eens had verweerd tegen de liefdeskracht van God, had van God uit wel een klein liefdesvonkje ontvangen, maar zou dit nooit tot een heldere gloed hebben kunnen laten opvlammen, omdat de tegenstander het verhinderd zou hebben en het wezen zelf te zwak was.

Begrijp het, u mensen, dat u in een vals denken verdwaalt wanneer u zich niet losmaakt van de opvatting dat de ziel van Jezus een deel was, dat eens was afgevallen van God.

U zou het probleem van de menswording van God door deze opvatting alleen nog onbegrijpelijker en meer dubieus maken.

En daarom moet u daarover steeds weer de zuivere waarheid worden voorgehouden. Want alleen de waarheid geeft u mensen een juist licht en de waarheid zal altijd alleen van God zelf uitgaan.

Amen

De menswording van God

God werd zichtbaar in Jezus Christus

B.D. No. 7147

18. juni 1958

Wie Mij belijdt, zal ook worden opgenomen in mijn rijk. Want hij is al kandidaat voor mijn rijk zodra hij weer de weg heeft teruggevonden naar Mij, van wie hij eens is weggegaan in vrije wil. Hij erkende Mij niet meer en dit was de zonde tegen Mij, zijn God en Schepper van eeuwigheid, die niet anders teniet kon worden gedaan dan door de bewuste erkenning van Mij zelf. En opdat dit de mens mogelijk werd heb Ik zelf Me belichaamd in de mens Jezus. Want de reden van de afval van Mij was, dat mijn schepselen niet in staat waren Mij te zien. Daarom keerden ze zich naar hem die ze konden zien, die als het ware aan hun ontstaan had meegelopen en die zelf, ondanks het helderste inzicht, door middel van de wil zich scheidde van de Godheid die ook hij niet kon zien. En daarom ben Ik in Jezus Christus voor u mensen tot een zichtbare God geworden en de reden Mij de erkenning te weigeren, viel door deze menswording van Mij nu eigenlijk weg. Maar de erkenning van Mij zelf stelt nu ook tegelijkertijd de erkenning van het werk van verlossing van Jezus Christus voorop.

Door de grote schuld van de oerzonde is voor u mensen een verlossing ervan noodzakelijk geworden. Eerst moest de schuld teniet zijn gedaan, daar Ik zondig geworden schepselen niet meer kan opnemen. Anders gezegd: omdat mijn gerechtigheid een verzoening voor deze schuld eiste die dan de oude verhouding herstelde tussen de schepselen en Mij, die door die zonde verstoord was. Door de mens Jezus werd nu dit werk van verzoening voor de mensheid aangeboden. Maar in deze mens Jezus werd Ik zelf zichtbaar, want Ik wilde u mensen verlossen van de grote schuld. Alleen moest Ik Me daartoe van een menselijk omhulsel bedienen, dat dan echter ook voor eeuwig Mij in zich zou dragen, opdat mijn wezens nu hun God en Schepper konden zien. Opdat ze in Hem nu hun Vader konden herkennen en liefhebben, die ze nu zonder schroom mogen naderen, zonder te moeten vergaan voor de gloed van Zijn liefde.

En ieder mens die de goddelijke Verlosser Jezus Christus erkent, is dus begonnen aan de weg terug tot in het vaderhuis, daar hij tegelijkertijd Mij zelf in Hem erkent en daar nu door het werk van verlossing ook zijn oerzonde teniet is gedaan. Hij wordt dus nu ook opgenomen in mijn rijk. Ik kom als Vader mijn kind tegemoet, want Ik zelf heb Me nooit van hem gescheiden, alleen accepteerde Ik zijn wil, die zich van Mij afwendde, daar hij vrij was. En zo moet nu ook de vrije wil weer werkzaam worden en er naar streven naar Mij terug te keren. En dat bewijst de mens door de bewuste erkenning van Jezus Christus en Zijn werk van verlossing en de welbewuste band met Hem, door zijn roep en verzoek om verlost te worden. Want hij voelt het, dat hij gebonden is zolang hij Mij nog niet heeft gevonden in Jezus Christus.

De erkenning van Mij zelf is een daad van vrije wil, die echter een eeuwigdurende staat verandert, die van de dood naar het leven voert, die uit de nacht naar buiten leidt naar het licht. Want de erkenning van Mij zelf in Jezus Christus zal ook onherroepelijk een verandering van het wezen tot gevolg hebben. De mens zal weer binnen gaan in de goddelijke ordening. Hij verlaat het gebied dat eeuwige tijden zijn verblijfplaats was en gaat binnen in lichtvolle sferen, ofschoon zijn lichaam nog op aarde vertoeft. Maar de ziel, het geestelijke dat eens gevallen was, stuurt weer aan op haar vaderland. Want het erkennen van Mij zelf in Jezus Christus zal steeds samengaan met de toevoer van kracht en licht, zodat de mens inziet wat goed en juist is en nu ook zijn willen en handelen goed en juist moet zijn. Want nu wijk Ik niet meer van de zijde van mijn kind, dat de weg naar Mij heeft gevonden. En onder mijn leiding zal het ook zeker zijn doel bereiken, het zal als mijn kind worden aangenomen in het vaderhuis, waar het zal leven in vrijheid en licht en gelukzaligheid. Waar het

Bertha Dudde - 17/46

Source: www.bertha-dudde.org

scheppen zal met Mij en in mijn wil, zoals het zijn bestemming is en was vanaf het allereerste begin.

Amen

God en Jezus zijn één - De menswording van God

B.D. No. 8250

24. augustus 1962

Dat de geestelijke toestand van de mensen steeds duisterder wordt, komt ook daarvandaan, dat ze niet in staat zijn de "eenwording" van God met Jezus te begrijpen en dat ze derhalve ook voor de "menswording" van God niet het juiste begrip hebben. Ze zijn door de leerstelling van de Godheid in drie personen tot een verkeerd denken gekomen. Maar steeds weer moet gezegd worden dat de eeuwige Godheid niet kan worden voorgesteld als persoon, dat ze dus niet anders is voor te stellen dan als Kracht die de hele oneindigheid vult. Deze Kracht is niet te begrenzen en kan dus ook niet als "vorm" worden gedacht, maar ze kan een vorm geheel doorstralen.

En de gebeurtenis van een algehele doorstraling met goddelijke kracht heeft bij de mens Jezus plaatsgevonden. Hij was vol van liefde. En liefde is de oer-substantie van de eeuwige Godheid, die onophoudelijk wordt uitgestraald in de oneindigheid, die alles laat ontstaan en alles behoudt.

En deze goddelijke kracht van liefde doorstraalde dus de menselijke vorm Jezus en dus manifesteerde ze zich in Hem. Gods oer-wezen nam Zijn intrek in de mens Jezus en dus werd God "mens". En daar Jezus helemaal vervuld was met de oer-substantie Gods, werd Hij "God". Want ook het menselijk omhulsel kon zich na Zijn kruisdood als helemaal vergeestelijkt met God verenigen, zodat Jezus dus nu tot een godheid werd die men zich kan voorstellen. Zodat de mens zich God niet anders kan voorstellen dan in Jezus, maar dat er nooit van "twee personen" sprake kan zijn.

De mens Jezus had op aarde het doel bereikt: de volledige vergoddelijking, die alle geschapen wezens moeten bereiken. Want God wilde evenbeelden scheppen, wier laatste voleinding echter door de vrije wil van het wezen zelf moet worden bereikt.

De mens Jezus heeft niet alleen door een leven in liefde deze vergoddelijking bereikt, maar door het verlossingswerk heeft Hij ook de zondeschuld van de mensheid gedelgd. Want Hij deed een beroep op de kracht van Gods liefde, daar Hij anders niet in staat zou zijn geweest het ontzettende leed en de kruisdood te verdragen. En deze liefdeskracht was het oerelement van God, dus was God zelf in alle volheid in de mens Jezus en heeft het verlossingswerk volbracht.

Wanneer u mensen echter van een God in drie personen spreekt, is dat een misleidend begrip, want de eeuwige Godheid kan niet als persoon worden voorgesteld. Want ze is alleen Liefde, en deze Liefde manifesteerde zich in Jezus. En nu was de eeuwige goddelijke Geest werkzaam in Jezus en Hij is voor alle wezens alleen in Jezus voor te stellen.

Omdat de door God eens geschapen wezens daarom van Hem afvielen, omdat ze Hem niet konden zien, is Hij in Jezus voor hen tot een zichtbare God geworden. Maar Jezus is geen tweede wezen dat naast God is te denken.

Hij is God, want God is liefdeskracht die een geheel vergeestelijkte vorm doorstraalde. Deze was dus alleen nog maar goddelijke Oer-substantie en daarom ook alleen maar te zien voor die wezens die zich eveneens vergeestelijkt hebben om het geestelijke te kunnen schouwen.

Wanneer van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest wordt gesproken, is dat als aanduiding voor het Wezen van God wel geldig, wanneer de Vader als liefde, de Zoon als wijsheid en de Heilige Geest als kracht, als wil of macht van God wordt erkend. Want het wezen van God is liefde, wijsheid en macht.

Maar het doel dat God zich stelde bij de schepping van de wezens - de vergoddelijking van deze wezens in vrije wil - verklaart als het bereikt wordt ook de menswording van God in Jezus - de zichtbare Godheid in Jezus - terwijl de Godheid in drie personen helemaal geen juiste verklaring toelaat, dat wil zeggen: een uitleg volgens de waarheid.

De mensen hebben voor zichzelf begrippen gemaakt die het geestelijk rijp worden in de weg staan, omdat er slechts één God kan worden aangeropen, maar er mag niet tot drie verschillende goden worden gebeden. Integendeel, God zelf wil worden herkend in Jezus en daarom kan Hij alleen maar worden aanbeden in Jezus.

En Hij eist van alle mensen erkenning, omdat Hem eens de erkenning werd geweigerd en omdat tegelijkertijd ook het verlossingswerk moet worden erkend. Want zonder Jezus Christus kan geen mens vergeving van zijn oer-schuld verkrijgen en daarom moet de mens zich voor Hem uitspreken. Hij moet geloven dat God zelf zich om de mensheid bekommerde en in Jezus het verlossingswerk heeft volbracht.

Amen

Boetedoening voor de schuld door Jezus Christus

De geestelijke missie van de mens Jezus

B.D. No. 6985

5. december 1957

Waarom van de goddelijke Verlosser onophoudelijk gewag moet worden gemaakt, wordt voor u ook begrijpelijk wanneer u de hoge geestelijke missie van de mens Jezus heeft ingezien. Want pas als de mens vrij is van zijn oerschuld, is hem een opklimmen tot lichte hoogten verzekerd. De mensen hebben geen kennis van deze oerschuld, en daarom weten zij ook niet wat het verlossingswerk betekent. Zij kunnen geen verband leggen tussen de kruisdood van de mens Jezus aan wie zij misschien nog geloven, en het zalig worden van de mensen. En daarom wijzen zoveel mensen Hem af, omdat het verlossingswerk hun slechts verkondigd maar niet met redenen omkleed werd. En wederom kan zo'n motivering alleen diegenen gegeven worden die naar opheldering verlangen. En dat zullen er altijd maar weinig zijn. Want ook de duidelijkste verklaringen zouden onbegrijpelijk zijn voor de mensen die geen inzicht hebben in het geestelijke rijk, die alleen de aardse wereld als realiteit aannemen en alles wat voor hen zichtbaar en bewijsbaar is.

De missie van de mens Jezus was echter niet alleen een aardse aangelegenheid, ofschoon deze zich voor de mensen zichtbaar afspeelde. De missie van Jezus had een diepe geestelijke reden. En zolang de mensen daar niets van weten staan zij ook nog niet tegenover de Verlosser Jezus Christus als schuldbeladen broeders, die Hem hun schuld te dragen geven en Hem vragen deze teniet te doen. En toch moet dit verzoek voorafgaan, willen zij verlossing vinden. Daarom moeten zij op de hoogte zijn van hun zondesuld, van dat grote misdrijf tegen God dat hen liet zondigen en dat niet anders dan door dat grote zoenoffer van de mens Jezus gedelgd kon worden. Zolang de mensen dus geen schuldgevoel hebben gaan zij ook niet de weg tot Hem, de weg tot het kruis met hun schuld. En zolang erkennen zij ook de goddelijke Verlosser niet. Pas de kennis van hun oerbegin, van hun vroegere gesteldheid, hun weerstand tegen God, hun oerzonde, geeft hun ook inzicht in de daad van de verlossing door Jezus die als mens zo geleefd heeft dat Hij God zelf in zich kon opnemen. En het verlossingswerk werd nu volbracht door de eeuwige Liefde die haar schepselen uit de ketenen van de tegenstander bevrijden wilde.

Zo'n motivering van de missie van Jezus zal voor de mensen geloofwaardiger zijn dan wanneer er alleen gesproken wordt van zonden die in het aardse leven worden begaan en die voor de mensen vaak veel geringer lijken dan dat daarvoor zo'n werk van verzoening nodig zou zijn om deze zonden teniet te doen. Iedere zonde is weliswaar een overtreding tegen de liefde en zodoende een overtreding tegen God, maar de oerzonde van de vroegere afval van God was zo groot, dat het wezen dat zelf niet had kunnen verzoenen al zouden eeuwigheden ermee gemoeid zijn.

Dit is voor u mensen moeilijk te begrijpen. Maar zo'n ontzaglijke zonde eiste ook een zeer grote verzoening. Die is wel door een mens volbracht, maar Hij kon die alleen volbrengen omdat deze mens God in zich droeg, dus de kracht uit God Hem daartoe in staat stelde, de liefde, het oerwezen van God. De mensen hadden als oorspronkelijk geschapen wezens deze liefdeskracht van God afgewezen en waren dus zonder die kracht. De mens Jezus deed echter bewust een beroep op deze liefdeskracht van God en gebruikte ze voor een werk van barmhartigheid voor Zijn gevallen broeders, om hun schuld te verzoenen.

Maar de mensen weten ook niet dat hun bestaan als mens op aarde het gevolg is van die oerschuld. Dat zij die oorspronkelijke toestand ooit wel weer bereiken zullen, maar nooit zonder de erkenning van Hem, die deze schuld uit overgrote liefde uitgewist heeft. Want hun afval van God was een bewust "zich van Hem afkeren", dat ook weer een "bewust zich tot Hem wenden" vereist

Bertha Dudde - 20/46

Source: www.bertha-dudde.org

om weer in die oorspronkelijke verhouding met God binnen te kunnen gaan. Wanneer deze kennis de mensen gegeven wordt, is dat een bijzondere genade die ieder zou moeten benutten in zoverre, dat hij er zich in gedachten alleen maar mee bezig houdt dat hij als waar zou moeten aannemen wat hem verkondigd wordt. Want hij hoeft zich dan alleen maar tot de mens Jezus te wenden en met Hem te spreken. En Deze zal hem dan als God antwoord geven. Hij zal de mens helpen tot het ware besef van zijn schuld te komen en Hij zal die schuld van hem wegnemen, als hij er berouw over heeft en Hem om hulp vraagt.

Een ieder mens kan persoonlijk tot het inzicht komen dat hij eens gezondigd moet hebben, zodra hij er over nadenkt dat hij een onvolmaakt, zwak en onwetend wezen is en daarvan de oorzaak probeert te doorgronden. Want geen van zulke innerlijke vragen blijft onbeantwoord. Maar zij moeten eerst gesteld worden, wat echter de meeste mensen achterwege laten. Maar gewetenloos wijzen ze iedere verwijzing naar de goddelijke Verlosser af, als zij opmerkzaam worden gemaakt op Hem en Zijn grote geestelijke missie. En van Gods zijde zal de mensen steeds weer de goddelijke Verlosser Jezus Christus verkondigd worden. En al Zijn dienaren, die op aarde voor Hem werkzaam zijn, zullen met steeds grotere ijver Zijn naam en Zijn evangelie prediken, opdat allen die er naar luisteren vrij worden van hun grote schuld en zelf een innige verbinding met Jezus Christus aangaan in wie God zelf mens is geworden om te verlossen wat gebonden is door Zijn tegenstander.

Amen

Goede Vrijdag

B.D. No. 7577

15. april 1960

Door Mijn lijden en sterven aan het kruis vond u verlossing van zonde en dood. IK bood als mens voor u het offer aan, IK gaf Mijn leven onder ontzettende pijnen om uw zondenschuld te delgen, om voor u het lichtrijk weer te openen dat voor u was gesloten door uw zondeval. En dit offer bracht de Liefde in MIJ, want alleen Deze was in staat zo'n werk van barmhartigheid te volbrengen, omdat de liefde de kracht is, omdat de LIEFDE GOD Zelf is van eeuwigheid.

Wat de mens JEZUS heeft geleden, zult u, mensen nooit kunnen beseffen, want ofschoon IK Zelf in Hem was, bleven het menselijk lichaam het lijden en de smarten niet bespaard, omdat HIJ de grote schuld wilde wegnemen terwille van de Gerechtigheid. De zonde van de vroegere afval van MIJ was zo onmetelijk groot dat de wezens ze zelf niet zouden hebben kunnen tenietdoen, al zouden er eeuwigheden voorbij gaan. Want de wezens waren vol van licht toen zij tegen MIJ in opstand kwamen.

En de mens JEZUS was door Zijn overgrote Liefde op de hoogte van deze schuld, Hij wist dat deze zonde een onmetelijke boete eiste, opdat aan de Gerechtigheid genoegdoening werd gegeven. En Hij bood Zich Zelf aan MIJ als offer aan, en IK nam dit offer aan, omdat de Liefde het bracht, of wel: IK Zelf volbracht het, DIE de eeuwige LIEFDE ben. IK nam Mijn intrek in de mens JEZUS, IK vervulde HEM met Mijn GEEST, met Mijn Liefde die Kracht is en dus bracht de mens JEZUS ook de Kracht op voor dit werk van Verlossing, dat met onmetelijk lijden en kwellingen was verbonden die beantwoordden aan de grote schuld. Want Hij wilde deze zondenschuld teniet doen, Hij wilde boete doen terwille van de Gerechtigheid. Hij wist ook in welke nood de mensheid zich bevond wanneer hun geen hulp werd gebracht en Zijn ZIEL had Zich aan MIJ als offer aangeboden. Zijn ZIEL was bij MIJ gebleven toen Zijn broeders in de diepte stortten en Zijn ZIEL bood Zich aan om hen te redden, omdat zij zelf niet meer konden opstijgen ten hogen en omdat hun ook de weg die terugleidt naar het vaderhuis versperd was, zolang hun grote zondenschuld niet gedelgd was.

De ZIEL van JEZUS wist dit alles. IK had Mijn ZOON naar de aarde gezonden. IK had Zijn aanbod aangenomen MIJ genoegdoening te willen geven voor Zijn gevallen broeders. En Hij was op de hoogte van de mate van lijden die HEM wachtte. Maar Zijn Liefde dreef HEM aan, Zijn

Bertha Dudde - 21/46

Source: www.bertha-dudde.org

Liefde gold MIJ en de gevallen broeders, die HIJ MIJ weer terug wilde brengen. Hij daalde af naar de aarde en HIJ ging de weg als mens, HIJ nam MIJ volkomen in Zich op, de LIEFDE DIE HEM steeds meer vervulde - IK Zelf - bewoog HEM nu tot alles wat HIJ deed, want deze Liefde was enkel bedoeld voor de geknechte mensheid, die HIJ wilde verlossen uit de boeien van Mijn tegenstander. En zo ging HIJ de weg van het kruis, de weg van het lijden en de Liefde. Tot de tijd gekomen was, dat HIJ Zijn leven offerde voor Zijn medemensen, tot de dag gekomen was, waarop HIJ onder ontzettende smarten en kwellingen de dood aan het kruis onderging, waarop HIJ Zich Zelf had opgeofferd aan het kruis om de grote zondenschuld teniet te doen die op de mensheid drukte.

Hij heeft onuitsprekelijk geleden, onnoemelijke pijnen brachten Zijn tegenstanders HEM toe, die zich als afgezanten van Mijn tegenstander op HEM uitleefden. Het waren smarten die geen mens zou hebben kunnen verdragen, wanneer de Kracht van de Liefde HEM niet zou hebben vervuld, wanneer de LIEFDE Zelf HEM niet zou hebben vervuld en HEM de kracht gaf vol te houden tot aan Zijn dood.

En deze Liefdedaad verlost de mensheid van de eeuwige dood. GOD's Gerechtigheid was voldoening gegeven, Mijn LIEFDE had de genoegdoening verricht en de mensen die het Verlossingswerk van JEZUS erkennen en er in willen delen, waren vrij van hun schuld. IK Zelf heb ME over de mensen ontfermd, IK Zelf heb in de mens JEZUS het Verlossingswerk volbracht, IK heb ME een menselijke vorm uitgekozen die bovenmenselijk leed op zich nam, opdat de mensheid Mijn werk van erbarming duidelijk werd, opdat ze de grootte van haar schuld inzag en nu vanzelf haar schuld naar Hem toe draagt, DIE voor haar aan het kruis is gestorven.

En daar IK Zelf dus in deze mens JEZUS was, komen de mensen nu met hun schuld naar MIJ en vragen MIJ om vergeving. Ze erkennen MIJ, zoals ze eens weigerden MIJ te erkennen en ze zien daardoor hun schuld in en zij bekennen hem ook. En IK neem ieder aan die zijn schuld tot onder het kruis draagt en voor ieder is nu ook de weg vrij naar MIJ, voor ieder is de weg vrij naar het Vaderhuis, want JEZUS CHRISTUS heeft de poorten geopend die door de zondeval gesloten waren.

AMEN

„Het is volbracht“

B.D. No. 7668

7. augustus 1960

Die zich voor uw zonden aan het kruis liet slaan, heeft waarlijk het werk volbracht en de mensheid verlost van zonde en dood. Want Ik zelf was in de mens Jezus, dus volbracht niet alleen een mens een werk dat alleen aards te waarderen was, maar Ik zelf ontfermde Me over de gehele mensheid en maakte haar schuld goed om nu weer de terugkeer naar mij mogelijk te maken, die voor iedere afzonderlijke mens een onmogelijkheid was geworden door het belast zijn met de oer-schuld, met de schuld van de afval van weleer van Mij en de val in de diepte. Er moet steeds weer op worden gewezen dat Ik zelf het kruisoffer heb gebracht in een menselijk omhulsel. En het moet worden benadrukt dat de "Liefde" dit offer bracht, dat Ik zelf echter de Liefde ben van eeuwigheid. U mensen zult deze daad niet in zijn geheel kunnen doorgronden, maar u kunt er zeker van zijn dat het geen mensenwerk is geweest, ofschoon de mens Jezus Zijn leven gaf aan het kruis. Doch het gebeurde alleen opdat de mensheid er nota van nam en zich bewust werd van haar ontzaglijke schuld. Er werd een ongewone daad voltrokken om deze teniet te doen. Een eenmalige daad en dat zal het ook blijven. En de totale delging van de schuld heeft daarmee plaats gevonden, zodat het nu alleen nog maar aan de wil van de mens zelf ligt, dat hij vrij wordt van de zondenschuld die hem belast zolang hij het verlossingswerk van Jezus Christus niet erkent. En het werk van verlossing is volbracht voor alle tijden.

Bertha Dudde - 22/46

Source: www.bertha-dudde.org

Het hoeft niet herhaald te worden. Het volstaat voor de verlossing van al het eens gevallen geestelijke, want Ik zelf ontfermde Me daarover. Ik zelf wilde omwille van mijn liefde de schuld schrappen. En Ik heb omwille van mijn rechtvaardigheid genoegdoening voor die schuld geschonken. De ontzaglijke mate van het lijden dat het menselijk lichaam van Jezus moest verduren, was voor Mij voldoende genoegdoening.

Maar de mens Jezus alleen zou deze mate niet hebben kunnen verdragen, wanneer de Liefde in Hem, Hem daartoe niet in staat zou hebben gesteld. En steeds weer benadruk Ik dat dit verlossingswerk eenmalig is en blijven zal, omdat het in zijn verlossende werking voldoende is voor alle eeuwigheid. Zolang er nog gevallen geestelijks zal zijn, zolang zal er ook van de goddelijke Verlosser Jezus melding worden gemaakt. En steeds weer zal de erkenning van Zijn verlossingswerk, de mensen van hun schuld van de afval van weleer van Mij bevrijden. En er zal waarlijk geen nieuw zoenoffer meer nodig zijn, omdat Ik dit zelf voor alle tijden heb gebracht.

Daar zult u mensen genoeg mee moeten nemen en niet uw aandacht vestigen op satanisch overgebrachte gebeurtenissen die niet met mijn verlossingswerk in overeenstemming kunnen worden gebracht. Want wordt ooit mijn verlossingswerk als onvoltooid bestempeld, wordt ooit de mensen een andere weg naar de gelukzaligheid gewezen dan alleen de weg naar het kruis, dan kan er nooit van het werkzaam zijn van de goddelijke Geest worden gesproken. Dan zijn er krachten aan het werk die uw verlossing trachten te verhinderen, die proberen u af te brengen van Mij die in Jezus Christus herkend en erkend wil worden.

En dan zult u op uw hoede moeten zijn, want mijn tegenstander verstaat de kunst zich aan u voor te stellen in het lichtgewaad van een engel en het zal u moeilijk vallen hem dan te ontmaskeren. Maar roep altijd alleen Jezus Christus aan die Zijn vijand en tegenstander heel goed herkent en vraag Hem om Zijn bescherming. Want Hij en Ik zijn één en wanneer u Mij vraagt om juiste gedachten en om bijstand in elke geestelijke nood, dan hoeft u zich geen zorgen meer te maken. Dan wordt u op juiste wegen geleid. Dan wordt de verlossing u duidelijk en ziet u helder en zeker welke weg u hebt te gaan en hoe en waar er gevaar voor u dreigt. Ik heb u verlost van alle zonde, want mijn kruisdood was de boete voor uw schuld. En deze boetedoening kan niet door mijn tegenstander worden afgezwakt, maar hij zal steeds weer proberen zó op u mensen in te werken, dat u geprikkeld wordt en begint te twifelen aan Mij als uw Verlosser Jezus Christus.

Want in de eindtijd zullen vele valse christussen en valse profeten opstaan en proberen u op verkeerde wegen te brengen. En dan moet u sterk zijn in het geloof en weten dat u zich alleen aan Jezus Christus zult moeten vasthouden, omdat u dan Mij zelf zult erkennen en Mij nu ook als Vader zult aanroepen in elke nood en benauwenis van lichaam en ziel.

Amen

Het erkennen van het verlossingswerk

**Het erkennen van het verlossingswerk is nodig om de ziel
rijp te laten worden**

**B.D. No. 3642
31. december 1945**

Bij het verkrijgen van de rijpheid van de ziel hoort onherroepelijk de openlijke belijdenis van Christus en Zijn verlossingswerk. De mens kan niet rijp worden zonder liefde. Wie echter de liefde heeft, die onderkent ook Hem die zich uit liefde voor de mensheid heeft geofferd. Hij weet ook dat Christus de dood aan het kruis op zich nam als genoegdoening voor de grote schuld van de mensheid, dat Hij deze dus verlossen wilde van een eindeloos lange tijd van gevangenschap. En bijgevolg zal hij ook dit werk van grote liefde en barmhartigheid erkennen en zelf onder het kruis van Christus gaan staan om ook de genaden van het werk van de verlossing deelachtig te worden. Maar de genaden van het verlossingswerk brengen pas het rijp worden van de ziel teweeg, want de Verlosser trekt nu de ziel tot zich omhoog. Hij bezorgt haar kracht het goede te willen en te doen. Wie Jezus Christus en Zijn werk van verlossing niet erkent, blijft in de macht van satan. Hij houdt een zwakke, van God afgekeerde wil. De ziel blijft op een laag niveau van ontwikkeling staan, want haar ontbreekt de liefde.

Maar de liefde onderkent Jezus Christus, want waar de liefde is, is ook de wijsheid, de kracht om de zuivere waarheid te weten. En zo zal voor de liefdevolle mens het verlossingswerk van Christus geheel en al begrijpelijk zijn, terwijl de liefdeloze mens in totale onwetendheid is over zonde en schuld van de mensheid, over zin en doel van het aardse leven, over de bestemming en de opgave van de mens op aarde. Als hij van dit alles op de hoogte is, is zijn levenswandel al een leven in liefde. En dan zal de goddelijke Verlosser voor hem alleen maar het zinnebeeld zijn van diepste liefde, Die hij moet erkennen en Die hij ook voor de wereld bekent, als dat van hem gevraagd wordt. En dan streeft zijn ziel ernaar opwaarts te gaan. En ze bereikt ook zeker haar doel, omdat ze niet uit eigen kracht streeft, maar met Jezus Christus, omdat haar wil door Hem wordt gesterkt en de ziel onophoudelijk kracht en genade zal ontvangen. Want zijn belofte luidt: "Wie in Mij gelooft heeft het eeuwige leven". Het geloof in Jezus Christus en Zijn werk van verlossing is absoluut noodzakelijk om zelf het rijk binnen te kunnen gaan dat eeuwig leven betekent voor de ziel, dat vol is van licht en kracht en dat gelukzaligheid betekent, dat Jezus diegenen heeft beloofd die in Hem geloven, omdat dezen hun best zullen doen Hem na te volgen en een leven in liefde te leiden, zoals Jezus het hun op aarde heeft voorgeleefd. Want alleen de liefde levert hun de hoogste gelukzaligheid op in de eeuwigheid.

Amen

Denk aan de betekenis van het verlossingswerk

**B.D. No. 7156
30. juni 1958**

U mensen denkt te zelden aan mijn kruisdood. En toch was deze beslissend voor de gehele geestelijke wereld, voor al het niet verlost op aarde evenals in het geestelijke rijk. Zonder hoop gingen tevoren de zielen bij het heengaan van de aarde het rijk hierna binnen, want ze namen een last mee die hun het binnengaan in de sferen van het licht belette. En alleen de mensen die met kinderlijke vroomheid geloofden aan het komen van de Messias en dit geloof met zich meenamen, wachtten in het rijk hierna vol vurig verlangen op de goddelijke Verlosser die hen definitief bevrijding moest brengen uit de keten van de tegenstander. Maar deze had nog zolang macht over de zielen, want zijn macht was nog niet gebroken. Pas door mijn verlossingswerk, door mijn lijden en sterven aan het kruis, brak er een nieuwe tijd aan. En geen ziel hoeft nu zonder hoop

Bertha Dudde - 24/46

Source: www.bertha-dudde.org

door het leven op aarde te gaan. Iedere ziel die maar in het geloof in Mij en mijn werk van erbarmen Mij aanriep om hulp tegen haar heer tot nu toe, kon zich op aarde al verzekeren van de toegang tot het lichtrijk.

Maar om nu deze roep ook bewust naar Jezus Christus omhoog te zenden, moet de mens zich ook in gedachten bezighouden met het verlossingswerk. Hij moet aan mijn lijden en sterven denken. Hij moet vaker zijn gedachten op het kruis richten. Hij moet proberen zich het onmetelijke leed voor te stellen dat de mens Jezus voor Zijn medemensen uit liefde voor hen heeft doorstaan. Hij moet zich in Jezus innig verbinden met Mij zelf en zich steeds weer voor ogen houden wat Ik omwille van zijn zonden heb geleden. Hij mag niet in onwetendheid over het werk van barmhartigheid van Jezus Christus door het leven op aarde gaan of in onverschilligheid alleen door woorden een dood geloof in Hem uiten. Hij moet zich ernstig bezighouden met Zijn kruisoffer. Pas dan zal het ook de uitwerking niet missen en de mens ertoe aanzetten aan zijn eigen schuld te denken en deze naar het kruis te dragen.

U mensen zou allen zeer veel hulp kunnen ondervinden als u Mij zelf in Jezus Christus zou aanroepen om barmhartigheid, om bijstand tegen de vijand van uw ziel. Maar Ik moet dit roepen van u eisen. Ik kan u deze bijstand niet verlenen zonder uw verzoek. En u laat het meestal achterwege de hulp van de goddelijke Verlosser te vragen. Zou u er toch maar aan denken dat een mens zich voor u heeft opgeofferd om u uit de eeuwige onvrijheid te helpen.

Zolang u nog op aarde bent, bevindt u zich echter nog in deze onvrijheid die ook zolang uw lot is, tot u denkt aan de mens Jezus in wie Ik zelf in alle volheid was en tot u Mij zelf dus in Jezus Christus aanroeft, opdat Ik u zou willen helpen vrij te worden. Zonder hulp bent u daartoe niet in staat. De hulp wordt u ook gegeven, maar niet zonder dat uw wil te kennen geeft dat u zelf de weg neemt naar Jezus Christus, dat u denkt aan Zijn kruisdood en zelf ook bij diegenen zou willen horen, voor wie Jezus Zijn bloed heeft vergoten. Maar wanneer blijft u in gedachten stilstaan bij Hem, de goddelijke Verlosser?

Mijn verlossingswerk is voor u geen belangrijke gebeurtenis. Veel meer is het voor u een probleem waaraan u niet graag denkt om dit op te lossen. Het is voor u een twijfelgeval of een legende, waaraan u geen diepere waarde hecht. En toch is dit het voornaamste en alleen de mens die dieper ingaat op dit grootste werk van barmhartigheid dat ooit een mens op aarde heeft volbracht, leeft zijn leven niet tevergeefs. En hij bereikt het doel, want voor hem is ook de verlossing zeker van zonde en dood, van onvrijheid en duisternis.

U zult u volledig bewust aan de goddelijke Verlosser Jezus Christus moeten overgeven. U zult Hem moeten vragen zich over u te ontfermen. U zult Hem uw zwakheid en zondigheid moeten bekennen en Hem vragen u daarvan vrij te maken. U zult Hem moeten inschakelen in uw leven. U zult niet zonder Hem mogen gaan, want pas wanneer u dagelijks en elk moment aan de overgrote liefde denkt die Mij ertoe bracht mijn intrek te nemen in de mens Jezus om u te bevrijden van uw grote schuld, zult u ook het verlossingswerk in zijn totale omvang begrijpen en om vergeving van deze schuld vragen. En ze zal u geworden.

Maar de mensen op aarde weten niet meer waarom ze de weg over de aarde gaan. En wordt het hun bijgebracht, dan houdt hun ongeloof hen ervan terug het aan te nemen. Ze weten en geloven niet, dat het verlossingswerk van Jezus Christus moet worden erkend door iedere mens die eens de onvrijheid en krachteloosheid wil verruilen voor vrijheid, licht en kracht. Ze weten en geloven echter ook niet, dat ooit het uur zou kunnen komen waarin ze hun duistere, krachteloze toestand inzien. Want ze geloven niet aan een voortleven na de dood en aan een verantwoording tegenover Mij voor het gebruiken van hun aards bestaan. En toch wordt van mijn kant de mensen steeds weer een duidelijk weten geschonken over de betekenis en het belang van mijn menswording in Jezus, over het verlossingswerk en de erkenning ervan. Want dit weten zal nooit verloren gaan. Het zal de mensen ook steeds weer begrijpelijk onderwezen worden, omdat onder invloed van mijn tegenstander de onwetendheid en het onbegrip daarvoor steeds zichtbaarder wordt en het de mensen

moeilijk zou vallen te geloven, wanneer de leerstellingen daarover misvormd zijn, dus niet meer overeenstemmen met de waarheid.

Maar Ik wil dat u mensen doorziet dat u uit eigen wil de weg kiest naar Mij in Jezus Christus. En daarom zal Ik er ook steeds weer zorg voor dragen, dat u opheldering wordt verschaft over de belangrijkste van alle geloofsleren, over de missie van de mens Jezus en het belang van datgene wat Hij volbracht. Want Ik verlang niet van u, dat u aanneemt wat u twijfelachtig voorkomt, maar Ik geef u opheldering, opdat u het vrijwillig zult aannemen en dan ook de weg gaat naar het kruis, die u alleen verlossing brengt, die u van de schuld van de oerzonde vrij zal laten worden en u het binnengaan in het rijk van het licht verzekert, de weg die alleen terugvoert naar Mij, van wie u eens bent weggegaan.

Amen

Het bewust vragen om vergeving van de schuld

De weg naar het kruis moet worden ingeslagen

B.D. No. 7717

1. oktober 1960

U keert allen weer terug naar het hemelse vaderland. U wordt allen weer door mijn vaderarmen omhelsd en allen zult u onmetelijk gelukzalig zijn. Dit is zeker voor u die in het vlees op deze aarde of ook in het rijk hierna nog onvolmaakt bent. Want eens zal de tijd komen waarin uw hart doorgloeit is van liefde en op het vaderhart toesnelt. En dan heb Ik mijn doel bereikt dat Ik me heb gesteld bij het scheppen van de geesten. En wanneer alleen mijn liefde de doorslag zou geven, dan zouden de hemelse, paradijselijke streken u allang hebben opgenomen. Want Ik verlang vurig naar mijn kinderen en Ik wil ze graag onmetelijk gelukkig maken. Maar mijn liefde kan niet ingaan tegen mijn wet van eeuwigheid.

En deze eist de vrijwillige terugkeer van het wezenlijke dat eens van Mij was uitgegaan en zich ook in vrije wil van Mij had verwijderd. En zo is de weg omhoog voor u mensen - die de eens gevallen oer-geesten bent - van heel verschillend lange duur. Hij kan in korte tijd worden afgelegd, maar hij kan ook eeuwigheden eisen. Hij kan meerdere ontwikkelingsperioden nodig hebben en voor u ook eindeloos lange tijden in kwelling en gebondenheid betekenen.

Maar eens zult u uw doel bereiken. Als mens bent u niet op de hoogte van de toestand van gebondenheid vol kwelling. Maar Ik weet ervan. En Ik heb u lief en wil u graag de kwelling besparen, opdat u niet weer afglijdt in dezelfde toestand die u als mens allang hebt overwonnen. Daarom bied Ik me zelf aan als uw leider op uw weg door het aardse bestaan. Daarom voeg Ik me bij u op de pelgrimsweg om u de kortste weg te tonen die omhoog leidt. En deze weg voert naar het kruis.

De weg omhoog voert naar Jezus Christus. En wie deze weg gaat, komt zeer zeker bij Mij terug in het vaderhuis, omdat Jezus Christus en Ik één zijn, omdat u Mij zelf erkent wanneer u Hem en Zijn verlossingswerk erkent en u dus ook door Hem zult laten verlossen die voor u de schuld van de afval van weleer van Mij teniet heeft gedaan. Deze weg, de weg naar het kruis, moet op aarde of ook in het hiernamaals onherroepelijk worden betreden, omdat dan ook mijn liefde weer werkzaam kan worden, die ter wille van de rechtvaardigheid moest wijken toen u gevallen bent. Maar aan de rechtvaardigheid is voldaan door de mens Jezus, in wie Ik zelf me heb belichaamd.

Mijn liefde heeft dus de vereffening gebracht. De rechtvaardigheid is niet uitgeschakeld, want Ik nam als mens de overmaat aan lijden en pijn op me als zoenoffer voor de grote schuld die uw afval eens is geweest.

Maar uw wil moet dat zoenoffer nu ook aanvaarden. Uw wil moet de vergeving van de schuld bewust afsmecken. U zult dus zelf onder het kruis moeten bekennen dat u schuldig bent.

U zult in vrije wil de goddelijke Verlosser Jezus Christus moeten aanroepen om vergeving van de zondenschuld, om Zijn erbarmen en Zijn genade.

U zult de weg naar het kruis moeten kiezen.

En dan kan mijn liefde u weer vastpakken, want dan erkent u Mij zelf die u eens uw erkenning ontzegde. Want Hij en Ik zijn één. Ik zelf heb u in de mens Jezus aan het kruis verlost van zonde en dood.

En hebt u eenmaal deze weg naar het kruis ingeslagen, dan is ook uw tocht over de aarde voltooid. Dan is de trede van ontwikkeling bereikt, die u het binnengaan in het geestelijke rijk verzekert. Dan hoeft u een herhaalde gang door de schepping op aarde niet meer te vrezen, dan zult u in het

geestelijke rijk steeds hoger kunnen klimmen. Mijn liefde zal u aantrekken en uw liefde voor Mij zal steeds sterker worden.

Vader en kind zullen zich aaneensluiten en de gelukzaligheden die Ik mijn kinderen bereid zullen onbegrensd zijn, omdat ook mijn liefde onbegrensd is en zich eeuwig wil weggeven.

Amen

Het inzien en bekennen van de schuld

B.D. No. 9010

7. juli 1965

Ook is het van beslissende betekenis voor u mensen, dat u uw schuld inziet en bekent om er vrij van te kunnen worden door Jezus Christus, de goddelijke Verlosser, die daarom voor u aan het kruis is gestorven. Want het bekennen van dat waar u schuldig aan bent geworden, moet aan de wil voorafgaan u daarvan te laten verlossen, omdat u dan bewust de terugkeer in uw vaderhuis nastreeft.

Eens zult u het onrecht moeten inzien dat u eertijds tegen God Zelf zondigde en er dan ook ernstig naar verlangen dat u vrij wordt van die grote schuld die aan uw bestaan als mens op aarde ten grondslag ligt. En wanneer u nu bewust deze schuld onder het kruis draagt, dan zal ze u vergeven zijn en ook alle schuld die u op aarde beging toen u nog onwetend was, wat de goddelijke Verlosser voor de mensheid betekent.

Maar het louter bekennen met de mond is niet voldoende. Slechts een vormgeloof in Hem voldoet niet. U zult zich er heel goed bewust van moeten zijn wat de Mens Jezus voor u heeft gedaan, dat Hij geleden heeft en gestorven is voor u, voor uw zondes Schuld, om God het zoenoffer aan te bieden, zonder welk u nooit in het rijk van het licht zou hebben kunnen binnengaan. Dat is pas een levend geloof en alleen dit wordt gewaardeerd door God, uw Vader van eeuwigheid. Want pas dan ziet u ook uw vroegere schuld in en u bekent nu ook zelf schuldig te zijn en vraagt om vergeving.

Dat alleen is de taak die u op aarde zult moeten vervullen, maar die u pas dan zult vervullen, wanneer de liefde zich van u meester heeft gemaakt. Want een geheel liefdeloos mens houdt zich niet met zulke gedachten bezig. Hij kan niet geloven en daarom zal zijn leven ook tevergeefs zijn. Hij vervult het eigenlijke doel niet, zich weer te veranderen in dat wat hij was in het allereerste begin. Want zijn oerschuld drukt op hem, wanneer hij overgaat naar het rijk hierna. En hij kan er niet van worden bevrijd; niet voordat hij de weg naar Jezus Christus vindt, die weliswaar ook hem hierboven tegemoet treedt, maar die zijn wil de vrijheid laat of hij Hem aanneemt of niet.

Daarom wordt u daar voortdurend opheldering over geschonken, doch maar zelden zijn er open harten en oren te vinden die voor dat licht dankbaar zijn. Maar het merendeel der mensen is zich van geen kwaad bewust. Ze onderzoeken de redenen van hun bestaan niet en leven in zorgeloosheid verder, alleen dat begerend wat hun aardse lichaam welbehagen verschaft. Ze hebben geen diepere gedachten, noch leven ze uit eigen aandrang in de liefde, daar ze anders zeker ook langzaam tot het juiste inzicht zouden komen.

En de tijd vliegt. Hij wordt steeds korter, want het einde is nabij. Er is nog slechts een steeds kleiner wordend deel dat door God Zelf opmerkzaam kan worden gemaakt op de betekenis van het verlossingswerk, want het is juist het verlossingswerk dat bijna in de hele wereld wordt bestreden. En zelfs waar hiervan blijkt wordt gegeven, is meestal alleen maar het vormgeloof blijven bestaan, dat echter aan "levend zijn" te wensen overlaat. Er wordt wel van een verlossing door Hem gesproken, maar er wordt weinig gebruik van gemaakt door bewust inzien en bekennen van schuld, terwijl dit pas de verlossing tot gevolg heeft.

De mensen weten allen niet dat ze zelf hun wil moeten gebruiken. Ze geloven dat alleen het bekennen met de mond nodig is om vergeving van hun schuld te verkrijgen. Maar God kan hier

geen waarde aan hechten, veeleer moet de mens zich ten volle bewust in vrije wil aan de goddelijke Verlosser overgeven. Dan pas kan het verlossingswerk uitwerking op hem hebben. Maar zolang de mensen alleen met de oren een weten in ontvangst nemen, maar hun hart er niet bij betrokken is, kunnen ze niet op een verlossing van hun oerschuld rekenen.

Daarom zal steeds de arbeid gezegend zijn van hen die proberen duidelijk op de medemensen in te werken, die vóór alles de mensen aansporen tot liefde, om het grote werk van de verlossing te kunnen begrijpen. En al diegenen zullen verlost worden van hun schuld, die nu ook in staat zijn levend te geloven, aan wie de liefde een licht geeft dat nu steeds helderder zal oplichten, omdat ze verlossing hebben gevonden van hun grote schuld. Maar het moet alle mensen duidelijk zijn, dat er zonder Jezus Christus geen weg is naar God, daar er maar Een deze grote schuld teniet kan doen, die echter nu bewust wil worden aangeropen om vergeving, om dan ook onbeperkt gelukzaligheid uit te kunnen delen, want God en Jezus Christus is Een.

En juist hierin ligt het grote geheim, dat u God weer erkent in Jezus Christus, die u vroeger uw erkenning had geweigerd, waardoor u in de diepte viel. Dat was uw grote zonde, die u schuldig liet worden en die Jezus Christus voor u teniet heeft gedaan.

Amen

De verbinding met Jezus Christus

De bewuste toenadering van de mens tot God

B.D. No. 7940

11. juli 1961

En Ik wil uw begeleider zijn op al uw wegen.

Ik wil u leiden. Ik wil naast u gaan. Ik wil u onderrichten en raad geven en u mijn wil bekend maken. En wanneer u mijn wil nakomt, zult u ook de weg van uw aardse bestaan met succes beëindigen.

U zult het doel hebben bereikt, voor eeuwig met Mij verbonden te zijn en nu te kunnen werken in vrijheid, licht en kracht.

Ik zelf wil dus uw begeleider zijn, dan kan Ik ook steeds mijn tegenstander bij u vandaan houden, die niet zal ophouden u in het nauw te brengen en dit des te meer hoe dichterbij het einde is. En daarom doe Ik u door het woord steeds weer kennis toekomen, dat u in gevaar verkeert, zolang u niet Mij zelf naast u zult laten gaan door uw vrije wil om met Mij verbonden te zijn. U leeft uw aardse leven en weet niet dat in de geestelijke wereld een onophoudelijke strijd wordt gevoerd die gaat om uw ziel.

En u weet niet dat aanhoudend om uw ziel wordt geworsteld van de kant van de lichtvolle en van de duistere wereld. Beiderlei krachten willen u voor zich winnen en u zelf neemt de laatste beslissing, welke krachten de zege over u behalen. U zelf bepaalt in welke sfeer u wilt verblijven en u bepaalt het door uw wil die op Mij is gericht of van Mij is afgekeerd. En slechts een kleine gedachte is waarlijk voldoende om Mij aan uw zijde te roepen en Ik zal u niet verlaten en u beschermen tegen verdere invloed van mijn tegenstander en zijn helpers. Laat Mij alleen steeds aan uw zijde gaan en uw pelgrimstocht op aarde zal gezegend zijn.

Het gaat alleen om uw bewuste toenadering tot Mij in het aardse leven. Brengt u deze tot stand in vrije wil, dan hebt u ook de proef van uw aardse leven doorstaan, ten behoeve waarvan u zich op aarde mocht belichamen. Maar ook Ik kan u niet dwingen om u naar Mij toe te keren. Ik kan alleen maar steeds proberen u door liefdevolle woorden tot Mij te trekken. Ik kan alleen maar steeds weer contact met u zoeken, me binnendringen in uw gedachten en door het lot bepaald in uw leven ingrijpen.

Maar de uitwerking moet Ik steeds aan u zelf overlaten. U zult zelf in vrije wil moeten beslissen.

U zult zelf mijn hand moeten vastpakken en willen dat Ik bij u ben en niet meer van u weg zal gaan.

Maar deze wil beslist ook uw lot in de eeuwigheid. Doch u mensen hebt niet veel tijd meer. Het einde is nabij en u allen zult verrast zijn. En in overeenstemming met uw instelling tegenover Mij zal nu ook uw lot zijn, om welke reden Ik u steeds weer aanmaan, de band te zoeken met uw God en Schepper van eeuwigheid, dichterbij Hem te komen zoals een kind dichterbij de Vader komt en dan ook onder mijn bescherming te staan tot het einde is gekomen. Juist de tijd van het einde spoort Mij aan u steeds weer mijn wil bekend te maken, die altijd dezelfde blijft: dat u in liefde zult leven, omdat u dan de zekerste band tot stand brengt met Mij, de Liefde zelf. Wees werkzaam in liefde en blijf voortdurend in gebed.

En u zult Mij naar u toe trekken en Ik zal u voor eeuwig niet meer verlaten. Want de Liefde ben Ik zelf en wie in de liefde blijft, blijft in Mij en Ik in hem. En het innige gebed verenigt eveneens het kind met de Vader en stelt het in staat dat mijn kracht om steeds mijn wil uit te voeren, kan overvloeien.

Bertha Dudde - 30/46

Source: www.bertha-dudde.org

En bent u met Mij verbonden, dan hoeft u niets meer te vrezen, noch mijn tegenstander, noch het komende einde, want dan behoort u tot de mijnen die stand houden tot aan het einde toe en die Ik zal beschermen in lichamelijke en geestelijke nood.

U hoeft Mij alleen maar uw wil te schenken, hem aan de mijne te onderwerpen en uw gedachten dikwijls in geestelijke sferen te laten zweven.

En mijn liefde zal u vastpakken en u leiden tot aan het einde van uw leven. Ik zal naast u gaan, u zult niet meer eenzaam en verlaten zijn. Dan gaat u aan mijn hand en keert terug naar het vaderland.

Amen

Het streven naar een levend geloof

B.D. No. 8045
22. november 1961

Ieder mens moet ernaar streven dat hij een levend geloof zal verkrijgen, want dan zal hij nooit krachteloos zijn. Hij zal steeds zijn toevlucht nemen tot Mij, in wie hij levend gelooft en voortdurend kracht van Mij in ontvangst kunnen nemen, want deze stroomt ieder mens toe die zich met Mij verbindt in gebed of innige gedachten aan Mij.

Maar voor een levend geloof is een leven in liefde nodig, omdat wie in de liefde leeft, Mij zelf - de Liefde - tot zich trekt. En degene bij wie Ik nu aanwezig kan zijn, twijfelt ook niet meer aan Mij. Hij heeft een levend geloof verkregen en hij zal ook de band met Mij niet meer verbreken. Hij zal nooit zonder kracht zijn en dus ook niets hoeven te vrezen, wat hem ook overkomt. Het levende geloof is hoog aan te slaan, want de mens gaat zijn weg nu niet meer alleen, maar onder voortdurende begeleiding, omdat Ik niet meer van hem wegga, want hij laat mijn aanwezigheid in zich toe door de liefde. Het geloof in Mij is ook de doorstane wilsproef. De mens heeft de terugweg naar Mij aanvaard, want hij erkent Mij, daar hij anders niet zou kunnen geloven of zijn geloof slechts een dood geloof zou zijn. Maar is zijn geloof levend geworden door de liefde, dan heeft er ook al een verandering van wezen bij hem plaatsgevonden. De liefde heeft in hem een licht ontstoken, waarin hij nu ook Mij zelf herkent en nu ook niet anders kan dan bewust op Mij aan te sturen, dan de aaneensluiting met Mij te zoeken die hij eerst had opgegeven. Liefde en geloof zijn zonder elkaar ondenkbaar, want het levende geloof komt voort uit de liefde. Een geestelijk weten wordt als het ware tot een overtuiging, hetgeen niet kan worden bewezen omdat de liefde helder licht schenkt.

En pas het overtuigende geloof levert de mens kracht op, die Ik zelf hem nu kan doen toekomen omdat Ik door de liefde bij hem aanwezig ben.

Hoe rustig gaat een mens die over een overtuigd geloof beschikt, zijn weg over de aarde. Hij voelt zich nooit verlaten of zwak. Hij weet me in zijn nabijheid. Hij komt met elke aangelegenheid naar Mij toe en hij weet dat Ik hem elk verzoek toesta, dat hij in aardse of geestelijke nood tot Mij richt.

Een levend geloof is waarlijk kracht gevend en daarom zult u er allen naar moeten streven een dergelijk geloof te verkrijgen. Het bewijst dan uw toenadering tot Mij, uw wil om met Mij verbonden te zijn. U erkent Mij en legt dus de wilsproef af ten behoeve waarvan u op aarde vertoeft.

En dan kan Ik u ook het leven geven zoals Ik het heb beloofd: “wie in Mij gelooft, zal eeuwig niet sterven”. Zolang u niet in staat bent te geloven in Mij zelf die in de mens Jezus de wereld verlost van zonde en dood, bent u daarom nog een prooi van de dood.

Want zolang herkent u Mij nog niet in Jezus en zolang bent u nog in de ban van de zonde. Zolang is uw geest nog verduisterd en dat betekent steeds dat u Mij uw erkenning ontzegt, zoals weleer. En uit deze duistere geestesgesteldheid zult u zich moeten trachten los te maken. U zult uw wezen weer tot liefde moeten veranderen en u zult dan ook bij machte zijn in Mij te geloven als uw God en Schepper, als uw Vader van eeuwigheid.

U zult spoedig proberen de band tot stand te brengen en het zal in u tot een vaste overtuiging worden, omdat de liefde in u - als u deze binnen laat stralen - u grote opheldering geeft. En u zult waarlijk vanuit de dood ten leven ontwaken. U zult levend in mijn aanwezigheid geloven en Ik zal me dan ook aan u openbaren. Ik zal me aan u bewijzen, omdat u gelooft.

Amen

De aanvallen van de tegenstander in de eindtijd

B.D. No. 8365
29. december 1962

U zult uzelf nog vaak moeten waarmaken, want mijn tegenstander zal u aanvallen waar het maar mogelijk is. Hij zal tweedracht zaaien en de mensen tegen elkaar ophitsen. Hij zal alles doen om u te verontrusten en ten val te brengen. En steeds zult u moeten bidden om kracht, om zijn verzoeken te kunnen weerstaan. Daarom moet u voortdurend tot Mij vluchten voordat hij u kan aanvallen. U moet Mij dagelijks en elk uur om bescherming tegen hem vragen, opdat Ik dan aan uw zijde kan staan en hem afweren. Het zal een strijd tegen hem blijven tot het einde, want hij laat u niet zonder strijd over aan Mij, uw God en Vader van eeuwigheid. Maar Ik heb ook recht op u en daarom hoeft u zich maar tot Mij te wenden en Ik zal altijd voor u klaar staan omdat Ik u liefheb. En Ik wil de vijand van uw ziel van u verdringen opdat u niet in verzoeking vervalt. Waar mijn tegenstander een geestelijk streven herkent is hij bijzonder heftig aan het werk en probeert het te verhinderen. En dan moet u zich waarmaken en hem ernstig weerstand bieden. U mag hem geen aanvalspunten bieden door u te laten meeslepen door ongeduld, wrevel of liefdeloosheid, want dan wordt het steeds moeilijker van hem los te komen, ofschoon Ik voortdurend bereid ben te helpen. Maar uw gedachten vinden dan niet meer zo gauw de weg tot Mij. En alleen de innige verbinding met Mij beschermt u tegen zijn aanvallen en verzoeken. En zolang het hem nog mogelijk is u onrustig te maken, ongeduldig en toornig te laten worden, zolang bent u nog zwak, en zal hij zijn macht benutten.

Daarom moet u onophoudelijk arbeiden aan uw ziel en u proberen te ontdoen van al uw gebreken. En u moet steeds alleen tot Mij bidden om de nodige kracht en waarlijk, uw wil daartoe geeft u reeds die kracht en u zult als overwinnaar tevoorschijn komen. In de tijd van het einde is zijn activiteit overduidelijk, want hij duldt geen vrede, geen harmonie en geen eendracht onder de mensen. Hij probeert steeds te storen, en het ligt aan uzelf of hij succes heeft. Want alleen een beroep op Jezus, uw Redder en Verlosser, zal u sterken en dan zult u hem weerstand kunnen bieden. Want Jezus heeft hem overwonnen door Zijn dood aan het kruis. En roept u Mij aan in Jezus, dan moet hij u vrij laten. Maar u vergeet vaak juist in zulke verzoeken aan uw Redder en Verlosser te denken. Want het is het werk van de tegenstander uw gedachten te verwarren, zodat u op zijn aanvallen ingaat en u zelf als mens probeert het pleit te winnen, waar alleen Ik kan helpen, omdat u zelf te weinig kracht bezit.

Daarom moet u zich in elke verzoeking waarmaken, dat wil zeggen de weg nemen tot Mij in Jezus. Want dan moet hij zich terugtrekken omdat mijn kracht waarlijk groter is dan de zijne en Ik geen mens in nood laat die tot Mij zijn toevlucht neemt. Uit eigen kracht vermag u niets, maar met mijn kracht alles. En deze kracht zal Ik u steeds weer geven zodra u er om vraagt, want dan zijn uw gedachten op Mij gericht. En dan kan Ik mijn recht laten gelden en u behoeden in elke nood en elk gevaar. Vergeet dat niet, want nog vaak zal hij u in het nauw drijven. Nog vaak zal hij zich aan u opdringen en nog vaak zult u het gevaar lopen voor zijn verzoeken te bezwijken. Maar u hoeft Mij slechts aan te roepen in geest en in waarheid, en Ik zal hem van u weren. Ik zal u niet aan hem overlaten, maar u steeds helpen in elke geestelijke nood.

Amen

Sterking van de wil door Jezus Christus

**Versterking van de wil door Jezus Christus - De beoordeling
van de wil**

B.D. No. 7035

6. februari 1958

De wil volstaat waar de daad niet kan worden uitgevoerd. Want u mensen wordt naar uw wil beoordeeld, hoe deze is gericht. Maar dat zal u niet vrijstellen van het uitvoeren, van het werkzaam worden van de wil, wanneer dit laatste mogelijk is. Want alleen woorden zijn niet voldoende. De wil moet serieus zijn. En een serieuze wil doet ook alles wat in het vermogen van de mensen ligt. Maar dat u ook kracht wordt toegevoerd zodra Ik uw ernstige wil zie, is vanzelfsprekend, daar Ik u anders niet ter verantwoording zou kunnen roepen voor verzuim wanneer u had kunnen handelen. Maar u hebt beslist hulp nodig om vat te kunnen krijgen op de oprechte wil. Alleen de vrije wilsbeslissing is de zin van uw bestaan op aarde. Deze zou echter nauwelijks door u juist worden genomen, wanneer deze wil geen versterking zou ervaren door Jezus Christus. Weliswaar is ieder mens in staat zijn wil op Mij te richten, maar hij zou steeds weer in een zwakke wil vervallen en daarom ook de uitvoering van zijn wil vaak achterwege laten. Maar de ommekeer van zijn wil naar Mij maakt het Mij al mogelijk, hem naar de Bron van genade van het verlossingswerk te leiden. Deze maakt het Mij mogelijk hem ook van kracht te voorzien en op hem in te werken door mijn geest, zodat hij wordt aangespoord om werken van liefde te verrichten. En zo kan hij de toevoer van kracht al ondervinden, wanneer hij deze innerlijke aandrang opvolgt.

Maar de hulp van Jezus Christus maakt de zekere geestelijke vooruitgang pas mogelijk, daar anders zijn wil steeds weer zou worden verlamd door de aanvechting van mijn tegenstander, die nog steeds macht heeft over de mens omdat deze nog niet vrij is van zijn zondes Schuld. Desondanks hecht Ik zeer veel waarde aan de Mij toegekeerde wil en Ik rust niet eerder tot de mens de weg heeft genomen naar het kruis. Want Ik heb waarlijk middelen genoeg om dit te bereiken, wanneer de mens maar eenmaal de gedachten aan Mij in zich werkzaam laat zijn. En Ik heb ook het recht om met mijn tegenstander om deze mens te strijden. Maar wendt de mens zich nu bewust tot Jezus Christus, dan is zijn wil niet meer zo gemakkelijk te verzwakken. Dan streeft hij bewust het doel na en dan zal hij ook steeds op zijn wil de daad laten volgen en dus hogerop klimmen en zal zijn ziel rijp worden. Want de hulp van Jezus Christus bestaat niet alleen in de versterking van wil, maar ook in het scheppen van gelegenheden de naastenliefde te beoefenen.

Maar mijn tegenstander weet het voor elkaar te krijgen, dat ook aan werkzaam zijn in liefde paal en perk wordt gesteld. Hij weet de harten van zijn aanhangers zo te verharden, dat zij ook hun medemensen een werkzaam zijn in liefde verbieden. En deze aanhangers zijn ware knechten van de satan. Want ze grijpen beslissend in de geestelijke ontwikkeling in. Maar ze bereiken hun doel niet, want waar de mens het werkzaam zijn in liefde wordt verboden, daar beoordeel Ik de wil en laat hem evenveel meetellen als een volbrachte daad. En mijn tegenstander zal het klaarspelen, mijn goddelijke geboden van de liefde buiten werking te stellen, waar de wil nog zo zwak is dat die geen innerlijke weerstand biedt. Maar Ik beoordeel het hart van de mens niet naar de uiterlijk zichtbare daad. Van deze daad ontsla Ik echter ook geen mens bij wie de verwezenlijking ervan mogelijk is.

En zo hebt u opnieuw een verklaring, dat en waarom Ik werken van liefde van u vraag. Dat en waarom de ernstige wil om te helpen dezelfde waardering krijgt, waar het werk noodgedwongen achterwege moet blijven. Maar Ik stel Me niet tevreden met alleen de wil, die zonder werkzaam te worden de noodzakelijke ernst laat ontbreken. Maar zolang u nog niet de weg naar Jezus Christus bent gegaan, zal uw wil nog erg verzwakt zijn. En daarom zult u een beroep moeten doen op de genaden van het verlossingswerk om deze zwakke wil te boven te komen. Maar dan zult u met grote ijver uw doel nastreven, dat te doen wat mijn wil is: op te gaan in de liefde tot Mij en tot uw medemensen en daardoor het hemelrijk te verwerven.

Bertha Dudde - 33/46

Source: www.bertha-dudde.org

Dat Ik voor u mensen aan het kruis ben gestorven, was een daad van genade van een zo grote betekenis, dat het u niet vaak genoeg kan worden voorgehouden, opdat u ook de genaden ten volle benut die de mens Jezus door deze daad voor u mensen heeft verworven. Want als u het verlossingswerk van Jezus Christus buiten beschouwing laat, is er voor u geen verlossing en blijft u gekluisterd in de macht van degene die uw vijand is en blijven zal, die nooit uw gelukzaligheid wil, u daarentegen alleen maar in het verderf zal storten daar hem elke liefde ontbreekt. U zelf bent ook geheel zonder liefde door uw vroegere afval van Mij, want u wees de straal van mijn liefde af.

En zolang u nog in de macht van de tegenstander bent, die u heeft aangezet tot uw afval van Mij, zult u ook nooit mijn liefdeskracht kunnen ontvangen. Want u zult zelf vrijwillig bereid moeten zijn u te laten bestralen en deze wil brengt u tot in de eeuwigheid niet op, want uw wil is tot het uiterste verzwakt. Door mijn dood aan het kruis verwierf Ik voor u de genaden van een versterkte wil, dus zal het voor u niet meer onmogelijk zijn u uit de macht van de tegenstander te bevrijden, wanneer u dit ernstig zult willen en u zich tot de goddelijke Verlosser Jezus Christus wendt, opdat Hij u vrij zal maken, opdat Hij u zal verlossen uit zonde en dood. Buiten Hem is er niemand die u zou kunnen helpen in uw nood, want Jezus is uw Verlosser. Hij is uw God en Vader. Hij is het aan wie u uw bestaan te danken hebt, want Jezus en Ik, uw Vader van eeuwigheid, zijn één. Ik zelf heb het verlossingswerk voor u mensen volbracht in de gedaante van de mens Jezus, opdat het werk van genoegdoening voor u mensen zichtbaar gebeurde en u nu ook uw zondenschuld bewust naar het kruis zult kunnen dragen. Want u zult alleen dan van uw oer-schuld verlost kunnen worden, wanneer u dit zelf zult willen, wanneer u zult inzien dat u zelf tegen Mij hebt gezondigd en Mij zelf in Jezus nu vraagt uw schuld te willen vergeven.

Wat voor mijn kruisdood voor u onmogelijk was, dat u zelf de kracht zou kunnen opbrengen om tegen de vijand van uw ziel te strijden, dat werd na mijn kruisdood mogelijk voor u. Want toen stonden u genaden in overvloed ter beschikking, die u alleen maar zou hoeven te gebruiken door u in vrije wil tot Jezus te wenden en Hem te vragen of Hij ook voor u gestorven zou willen zijn.

En waarlijk, uw schuld zal teniet zijn gedaan omwille van het bloed van Jezus. Maar nooit zult u van uw schuld van weleer vrij kunnen worden, wanneer u aan Jezus Christus voorbijgaat. Dan draagt u onherroepelijk uw last verder, die u terneer drukt. En u blijft een prooi van mijn tegenstander. U blijft verder in de duisternis en krachteloosheid. U bent armzalige wezens die over de aarde gaan zonder enig geestelijk resultaat, die mijn tegenstander niet vrij zal laten en die alleen de kracht niet kunnen opbrengen om zich van hem los te maken.

Zou u mensen toch maar de betekenis van Jezus en Zijn missie op aarde kunnen begrijpen. En zou u maar de wil kunnen opbrengen om u tot Hem te wenden om hulp in uw nood. Want alleen wanneer u Hem erkent als de Zoon van God in wie Ik zelf mens ben geworden en die voor u en uw zonden aan het kruis is gestorven, zal Hij uw wil sterken en zult u dan ook de kracht hebben om u los te maken van de vijand van uw ziel. Omdat u echter niet op de hoogte bent van alle samenhang, van de oorzaak van uw bestaan als mens, van uw eigenlijke verhouding tot Mij, uw God en Schepper, denkt u er ook niet ernstig over na, wat aan het leven op aarde van Jezus en Zijn missie vol van lijden ten grondslag lag. En u doet niet bewust een beroep op de genaden die u echter onbeperkt ter beschikking staan wanneer u ze maar zult willen aannemen en benutten.

Zoals eens Lucifer, de eerst gevallen engelgeest, u naar beneden in de diepte stortte, zo helpt nu Jezus, de Zoon van God, u uit deze diepte weer omhoog. Maar u was destijds niet gedwongen te vallen. En zo bent u ook nu niet gedwongen terug te keren.

Uw vrije wil moet u ertoe brengen u tot Jezus te wenden en dan zult u ook waarlijk Zijn kracht en macht bemerken. Dan zult u vrij worden van mijn tegenstander en zelf weer vol van licht worden en krachtig, omdat de goddelijke Verlosser u licht en kracht doet toekomen, zodra u Hem maar erkent en dus Mij zelf in Hem.

Hij deed de grote oer-schuld teniet van al het gevallen geestelijke en heeft voor dezen nu weer de deur geopend tot mijn rijk dat ze in hun met de oerzonde beladen toestand niet zouden hebben kunnen betreden.

Hij baande voor alle wezens de weg terug naar het vaderhuis. Maar geen wezen wordt gedwongen om deze weg te gaan. Integendeel, de mens moet vrijwillig Jezus navolgen. Hij moet willen dat ook hij verlost is door de offerdood van Jezus aan het kruis en daarom ook vrijwillig met mijn tegenstander breken.

En wat hij nu uit eigen kracht niet volbrengt, dat zal hij kunnen met hulp van de goddelijke Verlosser die voor alle zielen de losprijs heeft betaald, zodat de tegenstander iedere ziel die van hem vrij wil worden, vrij moet laten.

En opdat zij het wil is de mens Jezus de bitterste dood gestorven aan het kruis. Hij offerde zich zelf op en kocht alle zielen vrij met Zijn bloed.

Dit werk van erbarmen is van onmetelijk grote betekenis, en toch gaan vele mensen eraan voorbij. En ze doen geen beroep op het kostbaarste dat hun op deze aarde kan worden geboden.

Ze blijven in de zonde en weigeren Jezus de erkenning en dus erkennen ze ook Mij zelf niet, die in Jezus voor u aan het kruis ben gestorven om u te verlossen.

Amen

Het erkennen van Jezus Christus

Erkennen of afwijzen - Jezus Christus

B.D. No. 5844

3. januari 1954

Umensen zult alleen Mij kunnen erkennen of Mij afwijzen. Het laatste bewijst uw volledig ongeloof en zal voor u een zeer smartelijke uitwerking hebben. Want Mij afwijzen betekent, nog helemaal in de macht van mijn tegenstander te zijn en Mij openlijk weerstand te bieden. Maar Mij erkennen betekent, volledig achter Mij te staan en dus ook in mijn ordening van eeuwigheid te zijn binnengegaan. Mij erkennen wil zeggen, in Jezus Christus als Gods Zoon en Verlosser van de wereld te geloven en te leven vanuit de navolging van Jezus. Mij erkennen betekent, op Mij - als de eeuwige Liefde - aan te sturen, wat alleen mogelijk is door een leven in liefde, omdat alleen zo'n leven de aaneensluiting met Mij tot stand brengt. En zo zal het u nu begrijpelijk zijn, dat Ik slechts een "ja" of een "nee" ken en dat men Mij niet kan bedriegen met woorden die eromheen draaien, die worden gebruikt wanneer men Mij alleen met de mond belijdt, maar het hart niet betrokken is bij dat wat de mond uitspreekt.

U erkent Mij niet wanneer uw levenswandel niet het serieus streven verraadt om bij Mij te komen. Wanneer uw levenswandel de liefde laat ontbreken, wanneer u niet mijn beeltenis in het hart draagt. Wanneer het geloof in u nog niet zo levend is geworden dat er nu met een vlijtige arbeid aan uw ziel wordt begonnen. Wanneer u zich niet met nadruk tot Jezus Christus wendt met het verzoek om hulp en genade, wanneer u zonder Jezus Christus uw weg gaat. Dan zijn al uw woorden die een geloof moeten bewijzen, slechts lege zegswijzen die Mij niet om de tuin leiden over de ware toestand van uw ziel en die hetzelfde zijn als een afwijzen van Mij zelf.

Wie Mij erkent, leeft ook met Mij. Hij verbindt zich steeds weer in gedachten met Mij. Hij houdt innige samenspraak met Mij. Hij zal Mij als Vader tot zich laten spreken, want hij voelt zich als mijn kind en hij behoort dus tot de mijnen die Ik voor eeuwig heb teruggewonnen. Hij hoort bij de verlostten, want zijn wil om bij Mij te komen, kon alleen de versterking gewaarworden door de genade van het verlossingswerk.

Begrijp het, alleen via Jezus Christus kan de weg naar Mij leiden. Niemand bereikt Mij en ook niemand stuurt op Mij aan, die niet een beroep heeft gedaan op de door Jezus Christus verworven genaden, zich dus bewust onder het kruis van Christus plaatst. Want hij kan er pas ernstig naar streven om bij Mij te komen, wanneer hij levend is geworden door de genaden van de goddelijke Verlosser Jezus Christus in wie Ik voor u mensen een zichtbare God ben geworden. Maar vraag uzelf af of en in hoeverre u er serieus naar streeft bij Mij te komen. En denk niet dat u tot de mijnen gerekend zult kunnen worden, wanneer u nog niet doordrongen bent van de geest van mijn liefde, wanneer u slechts naar buiten toe blijkt zult willen geven van het geloof in Mij, maar uw levenswandel elke verbinding met Mij laat ontbreken.

Woorden alleen doen het niet. En ook het toebehoren aan christelijke kerkgenootschappen maakt u niet tot erfgenaam van mijn rijk, wanneer u de weg naar Jezus Christus nog niet hebt gevonden. Wanneer u - die zonder Hem en Zijn verlossing nog in de boeien van de tegenstander gekluisterd bent - nog niet de serieuze roep tot Hem hebt gericht, opdat Hij zich over u zal ontfermen. U zult moeten inzien dat u met schuld beladen bent en u zult Hem uw schuld moeten bekennen en om verlossing moeten vragen omwille van Zijn bloed dat Hij voor u heeft vergoten. Dan behoort u tot diegenen die een luid "ja" zeggen, wanneer de liefdesroep van de Vader weerklinkt. U behoort tot diegenen die Hem tegemoet snellen, die zich definitief hebben gescheiden van mijn tegenstander, die Mij innig liefhebben en zich met Mij verbinden, die de mijnen blijven tot in alle eeuwigheid.

Amen

Bertha Dudde - 36/46

Source: www.bertha-dudde.org

Wil uw leven op aarde succesvol zijn voor de eeuwigheid, dan zult u van de genaden gebruik moeten maken die de goddelijke Verlosser Jezus Christus voor u aan het kruis heeft verworven.

Doet u geen beroep op deze genaden, dan is het voor u onmogelijk die graad van rijpheid te verkrijgen, die u het binnegaan in het lichtrijk na de dood van uw lichaam verzekert.

Want het ontbreekt u aan kracht, omdat u door de vroegere afval van Mij zwak en hulpeloos bent geworden, omdat u aan de macht bent onderworpen van degene die u omlaag heeft getrokken in de diepte.

U bent nu aan deze macht overgeleverd en zult die uit eigen kracht geen weerstand kunnen bieden. U hebt ook een te zwakke wil om het losmaken van die macht na te streven.

Maar u zult met zekerheid toevoer van kracht en versterking van wil gewaar kunnen worden, wanneer u zich tot die Ene wendt die aan het kruis is gestorven om u te helpen, u los te maken van degene die u gevangen houdt. Want wat u ontbreekt, heeft Jezus voor u verworven, omdat Hij uw zwakheid en hulpeloosheid kende en omdat Hij de macht van de tegenstander wilde breken. Omdat Hij voor u de losprijs wilde betalen door Zijn dood aan het kruis en die tegenstander u niet meer vast kan houden wanneer u vrij van hem wilt worden. Alles is voor u gedaan opdat het nu voor u mogelijk is weer opwaarts te gaan. U zult op aarde de rijpheid van ziel kunnen bereiken, maar nooit zonder Jezus Christus.

Door Hem zult u zich tevoren moeten laten verlossen. Van Hem zult u voor uzelf kracht en genade moeten afsmecken, die u dan echter ook in overvloed in ontvangst zult mogen nemen, omdat u het verlangen hebt vrij te worden van de vijand van uw ziel. Dus zult u een beroep moeten doen op de genaden van het verlossingswerk. U zult moeten vragen om kracht en versterking van wil aan degene die door Zijn dood aan het kruis deze genadeschat verwierf. Wanneer u als mens op deze aarde komt, heeft mijn tegenstander nog macht over u.

En het gaat er in het aardse leven alleen om, of u uw wil van hem af en weer naar Mij toekeert, wat u echter alleen dan bewijst, wanneer u Jezus Christus erkent, omdat Ik zelf me in de mens Jezus heb belichaamd, om mijn liefde voor u in te schakelen, zodat u weer naar Mij terug zult kunnen keren.

Dus staat het erkennen van Jezus Christus gelijk met het erkennen van Mij zelf die u eens afwees, dus door middel van uw wil u van Mij scheidde. Deze grote zonde moest u verzwakken, want mijn liefdeskracht kon bij u niet meer werkzaam worden door uw weerstand.

En wil Ik dat u de weg naar Mij aflegt, dan moet Ik u tevoren kracht bezorgen. Dus moet Ik u iets schenken wat u niet kunt eisen: Ik moet u genaden verschaffen en deze moesten weer worden verworven door een ontzaglijk groot offer, dat de Liefde voor u brengen wilde. En dus moet onvoorwaardelijk ook het offer worden erkend en bijgevolg ook degene die het offer heeft gebracht. De mens Jezus die door de diepste Liefde werd bewogen de gekluisterde zielen hulp te bieden. En in deze mens Jezus heb Ik zelf me belichaamd, omdat Ik de Liefde ben van eeuwigheid. Wilt u dus terugkeren naar Mij, wilt u uw weg over de aarde met succes afleggen, dan zult u nooit aan de goddelijke Verlosser Jezus Christus voorbij kunnen gaan. Want van Hem ontvangt u eerst de kracht en versterking van uw wil, terwijl u anders zwak zult blijven en u zich nooit uit de macht van mijn tegenstander zult kunnen verlossen.

Alleen het aanroepen van Jezus Christus is voldoende om te laten zien dat u Hem erkent. En nu zal u uit Zijn onuitputtelijke bron van genaden toestromen wat u nodig hebt om weer tot het licht te komen, om krachtig en gelukzalig te worden.

Maar zonder Jezus Christus leeft u uw leven op aarde tevergeefs. U blijft in de diepte, want u wordt zolang vastgehouden, tot u Mij zelf in Jezus Christus aanroept. Want zolang is uw wil nog gericht op hem die u niet vrij laat, maar die geen macht meer over u heeft, zodra u zich aan de goddelijke Verlosser overgeeft, wat ook erkenning van Mij zelf is. En dan hebt u ook de proef van uw leven op aarde doorstaan.

Amen

"Niemand komt tot de Vader.... "

B.D. No. 6579

25. juni 1956

❷ Niemand komt tot de Vader dan door Mij". Hoe buitengewoon belangrijk deze woorden zijn wordt ook verklaard door de noodzaak die mensen tot het geloof in Jezus Christus te brengen, die dat geloof nog niet bezitten, of tot een levend geloof aan te sporen bij wie de kennis over Jezus Christus reeds aanwezig is. Want niemand kan tot Mij komen die niet in Jezus Christus Mijzelf erkent. Er zijn wel mensen die voorwenden in een God te geloven omdat Hij zich bewijst in alles wat de mens omringt, die echter Jezus als Christus niet willen aannemen als "Zoon van God" en "Verlosser der Wereld", en toch zichzelf niet voor ongelovig houden. Maar deze mensen staan nog ver van hun God en Schepper af. Zij zijn met Mij nog geen nauwe band aangegaan en konden daarom ook nog niet in hun denken verlicht worden. Op hen drukt nog de zonde dat ze zich eens van Mij hebben afgewend en door deze zonde zijn zij nog aan mijn tegenstander gebonden, maar zij kunnen zonder Jezus Christus niet van hem bevrijd worden. Maar zeer weinig mensen hebben weet van deze zonde van de vroegere afval van Mij, en daarom is men zich de betekenis van Jezus en Zijn verlossingswerk ook niet bewust.

Voor zover nu de leringen van het evangelie bij de mensen bekend zijn en voor zover zij bekend zijn met de woorden die Jezus op de aarde heeft gesproken, zouden zij ook kunnen nadenken over de woorden: "Niemand komt tot de Vader dan door Mij". En zouden zij serieuze opheldering daarover verlangen, dan zouden zij deze ook zeker ontvangen. En de gedachte aan deze woorden zal hen dan ook zeker niet meer loslaten. Er is alleen maar één weg tot Mij mogelijk, namelijk door Jezus Christus, omdat de kwijtschelding van de zondeschuld moet zijn voorafgegaan om door Mij aangenomen te kunnen worden.

Zonder de verlossing door Jezus Christus kan geen wezen dat in vrije wil zondig werd, Mij naderen. Dit is een wet die ook mijn eindeloze liefde niet teniet kan doen. En geen mens zal zich in zijn hart geheel zeker voelen tegenover God, als hij Die wel erkent, maar meer met woorden of oppervlakkige gedachten. Want een ernstig nadenken zou hem toch gevoelsmatig laten weten dat hij niet in de juiste verhouding staat tegenover zijn God en Schepper van eeuwigheid. Hij zal zich nooit aan Mij toevertrouwen, zoals een kind aan zijn vader. Hij zal alleen geloven dat er een God bestaat, echter niet de nauwe verbinding met Mij tot stand brengen, die de liefde voorop stelt. Want de liefde verlicht ook zijn geest. De liefde zou zijn geestelijk oog scherpen. De liefde zou hem vragen doen stellen, niet echter iets laten beweren wat onjuist is.

Een lichtelijk onbehagen zal over ieder mens komen die zich overgeeft aan geestelijke gedachten en nog niet met Jezus Christus in contact is getreden. Voor hem zullen de lijdensweg en de kruisdood niet onbekend blijven. Hij zal steeds weer met zijn medemensen daarover in gesprek komen, of door hen aan Jezus Christus herinnerd worden. Want steeds weer zal Ik zijn gedachten leiden naar de mens Jezus die op de aarde geleefd heeft en een smartelijk einde doormaakte. Ook al belijdt hij Hem nog niet, toch is hem het leven van Jezus op aarde bekend en Ik zelf breng Mij bij

hem in herinnering in Jezus Christus. En in overeenstemming met de graad van liefde waarin deze mens zich bevindt, zal ook het aanvaarden of de afweer zijn.

Waar de liefde aanwezig is, zal Ik de mens zelf beroeren. En zijn weerstand zal steeds minder worden. En tenslotte zal ook de mens Jezus voor hem in een geheel ander licht komen te staan dan eerst, toen hij nog geheel afwijzend tegenover Hem stond. Is hij echter niet voor rede vatbaar, is zijn wil in het uur van de dood nog vijandig ingesteld, dan kan hij in het geestelijke rijk geen zaligheid verwachten. Dan kan hij ondanks een correcte levenswandel alleen in dat rijk opgenomen worden, waarin allen verblijven die Christus geloofend hebben. Want hij heeft zich op aarde niet laten verlossen en gaat nu gebonden het geestelijke rijk binnen. Maar ook daar kan hij nog zijn goddelijke Heiland en Verlosser vinden. En dat is wederom een grote genade van Mij, dat Ik ook in het geestelijke rijk allen tegemoet kom, die Mij tot nog toe afgewezen hebben. Dat Ik iedere roep hoor die tot Mij als Verlosser wordt opgezonden, en dan de roepende bij de hand neem en uit dat gebied mijn goddelijke gelukzaligheid binnenleid. Want Ik haal nog uit de diepte terug als Ik maar erkend word, als een ziel de weg naar Jezus gevonden heeft, die zij op aarde afwees en zonder wie zij toch niet het doel kan bereiken.

Het lichtrijk is voor iedere ziel gesloten zolang Jezus Christus niet de poort voor haar opent, wat echter Zijn erkenning als "Zoon van God" en "Verlosser der wereld" vereist. Daarom sprak de mens Jezus de woorden: "Niemand komt tot de Vader dan door Mij." Want Ik zelf sprak tot hen door de mens Jezus. Ik zelf wilde erkend worden in Hem die Mij slechts voor de tijd van Zijn aardse levenswandel als een stoffelijk omhulsel diende, dat Ik echter ook in het geestelijke rijk behield om voor al mijn schepselen een zichtbare God te kunnen zijn. Ik die toch Geest was van eeuwigheid tot eeuwigheid en die als zodanig niet voor de geschapen wezens zichtbaar was. Om voor u mensen nu een zichtbare God te kunnen zijn koos Ik Mij een vorm uit en volbracht in deze vorm het verlossingswerk. Dus moet u ook die vorm erkennen waarin Ik schuilging, dan heeft u reeds de juiste weg ingeslagen tot Mij, uw Vader van eeuwigheid. Maar zonder Jezus Christus zult u voor eeuwig niet tot Mij kunnen komen, want zonder Jezus Christus laat mijn tegenstander u niet vrij, omdat u hem dan nog toebehoort door uw wil.

Amen

Wie Mij voor de wereld belijdt

B.D. No. 7216
28. november 1958

Wie schroomt Mij voor de wereld te belijden, is nog niet van mijn geest vervuld. Hij is slechts een leeg vat, een dode vorm zonder geest en leven, want het leven erkent Mij en belijdt Mij ook tegenover de medemensen. En u zult ook in staat zijn daaraan de vormchristenen te herkennen, dat ze angstvallig vermijden mijn naam uit te spreken, dat ze niet spreken over Mij en mijn verlossingswerk, dat ze zich maar zelden met geestelijke gesprekken inlaten en dan ook alleen met onbehagen.

En u herkent ze als "dode" aanhang. Want waar mijn geest werkzaam kan zijn, wordt met de grootste blijmoedigheid ook mijn naam beleden en wordt de mens van binnenuit gedrongen Mij te bekennen voor de wereld.

En wanneer u er nu op let, hoe weinig "christelijk" de mensen zich gedragen, hoe ze alles trachten te ontwijken wat met religie of christendom - hetzij kerken of andere verkondigingen van het woord - samenhangt, wanneer u erop let hoe alles met heimelijkheid omhuld wordt, hoe de mensen in gezelschap schromen een thema aan te voeren dat over God, over Jezus Christus, over het geestelijke rijk of over de opdracht op aarde van de mensen gaat, dan is het ook gemakkelijk te raden hoe de beslissing van de mensen eens zal zijn, wanneer er een getuigen voor of een afwijzen wordt geëist van Hem die de wereld heeft verlost van zonde en dood. Dan zullen er slechts weinige uit volle overtuiging voor Mij en mijn naam opkomen.

Bertha Dudde - 39/46

Source: www.bertha-dudde.org

Maar de meeste zullen zich inhouden, hebben zich misschien in hun hart nog niet geheel losgemaakt, maar bezitten geen geloofskracht om ook de gevolgen van een werkelijke bekentenis op zich te nemen.

Er zullen er maar weinige zijn die standhouden tegen de benauwenissen die werken zijn van mijn tegenstander kort voor het einde. Dan zal dus blijken wie verlost is van zonde en dood. Want alleen deze belijdt mijn naam luid in het openbaar, alleen deze brengt de kracht op om te weerstaan, wanneer hem wordt gesommeerd Mij te verloochenen. Alleen het levende geloof levert de mens deze kracht op. Alleen het levende geloof verzekert het werkzaam zijn van mijn geest in de mens en dus ook een vast vertrouwen op mijn bijstand in de tijd van het einde. En dat is de tijd waarin de geesten van elkaar zullen worden gescheiden, waarin het duidelijk zichtbaar is wie tot de mijnen behoort en behoren wil en wiens christendom tot nu toe slechts "vorm" is geweest.

Dan zal het niet voldoende zijn, aanhanger van deze of die geloofsrichting te zijn, maar moet de mens Mij zelf in Jezus Christus aanhangen. Hij moet zo levend met Mij verbonden zijn, dat hij niet anders kan dan luid mijn naam te verkondigen als die van zijn God en Verlosser.

En dan zal hij ook door Mij worden aangenomen. Ik zal ook hem bekennen in het rijk van het licht. Ik zal mijn belofte vervullen: "Wie Mij belijdt voor de wereld, die zal Ik ook voor mijn Vader belijden." Want deze heeft Mij zelf erkend in Jezus Christus en mijn geest is in alle volheid in hem.

Doch wee degenen die Mij verloochenen.

Ze behoren nog tot de aanhang van mijn tegenstander en zijn en blijven weer eindeloos lange tijd van hem. Maar ze waren ervan op de hoogte dat Ik de erkenning van mijn naam verlang. Ze waren niet onwetend en moeten zich daarom ook verantwoorden op de dag van het oordeel. Dan zal Ik dus komen om de "levenden" en de "doden" te oordelen.

Begrijp deze woorden: Het leven komt alleen voort uit Mij en wie van Mij is, zal leven. Maar zij die zich van Mij afkeren zullen aan hun einde komen, doordat ze Mij verloochenen wanneer de laatste beslissing van hen wordt geëist.

En hun aantal zal groot zijn, maar slechts klein mijn kudde, die Ik binnenleid in de gelukzaligheid.

Amen

Het erkennen van Jezus in het hiernamaals

Het lichtrijk binnegaan zonder Jezus Christus?

B.D. No. 8036

8. november 1961

De liefde van uw Vader voor Zijn kinderen is onbegrensd.

En deze liefde zal u ook de verzoeken inwilligen die u Mij voorlegt, omdat ze u gelukkig wil maken. U moet steeds alleen vragen en Ik zal u antwoorden. En is het niet mogelijk u rechtstreeks toe te spreken, dan verkrijgt u antwoord door mijn boden die Mij als werktuig dienen en die Ik te allen tijde kan toespreken wanneer ze Mij horen willen. En zo zult u ook opheldering moeten krijgen wanneer de vraag u bezighoudt, of een mens zonder de erkenning van Jezus Christus het lichtrijk binnen kan gaan, wanneer zijn levenswandel met voortdurende inachtneming van mijn geboden van de liefde is geleid. Daar Ik zelf me in de mens Jezus heb belichaamd en dus in Hem het verlossingswerk volbracht, is deze erkenning van Jezus absoluut noodzakelijk, omdat daardoor ook de erkenning van Mij zelf volgt die u Mij eens ontzegde, waardoor u dus afvallig van Mij werd. Wanneer nu een mens in de liefde leeft, dan is hij door de liefde ook met Mij verbonden. Hij zal dus een God en Schepper erkennen en ook in zijn gedachten de verbinding met Hem tot stand brengen. Hij zal in Mij geloven, omdat zijn levenswandel, zijn leven in liefde, in hem een levend geloof heeft opgewekt, dat hem bewust naar volmaaktheid zal doen streven, naar een vaste band met Mij.

En toch is hij nog met de oerzonde belast, die ter wille van de rechtvaardigheid eerst goedge maakt moet worden, om weer in het lichtrijk opgenomen te kunnen worden. Is de mens hiervan op de hoogte en weet hij dat de mens Jezus met Zijn kruisdood de schuld voor hem heeft goedge maakt, dan zal zijn leven in liefde hem ook de betekenis van het verlossingswerk doen inzien en hij zal zelf de weg gaan naar het kruis om van zijn oer-schuld vrij te worden. En dan zijn voor hem ook de poorten naar het lichtrijk geopend. Is de oer-schuld nog niet tenietgedaan, waartoe het bewuste verzoek om vergeving van de schuld behoort, dan kan ook de geest in de mens niet worden gewekt, die hem het helderste inzicht geeft.

Want de geestelijke duisternis bestaat nog, die het gevolg was van de afval van weleer van God.

Want de geest in hem ontsteekt hem een helder licht over de missie van de mens Jezus en over Zijn eenwording met Mij. De opwekking van de geest is weliswaar steeds de uitwerking van een leven in liefde, maar die wordt verhinderd door de mens zelf die zich niet probeert vrij te maken van de door de tegenstander over hem gespreide duisternis, omdat hij niet verlangt naar de absolute waarheid.

De geest in de mens dwingt niet om het denken te veranderen. En het denken is zo lang nog door de tegenstander beïnvloed, als de mens nog niet verlost is door Jezus Christus, omdat de macht van de tegenstander over diens ziel nog niet is gebroken. Maar nooit kunnen zulke mensen verloren gaan, omdat ze door hun aan God welgevallige levenswandel innerlijk voor Mij uitkomen, in welke vorm en onder welke naam Ik ook voor hen ben voor te stellen.

En gaan ze nu binnen in het rijk hierna, dan ga Ik zelf hen in Jezus tegemoet.

Er vindt een geweldige verandering in hen plaats, omdat Ik nu hun geest vrijheid geef, omdat mijn tegenstander niet meer bij hem binnen kan komen, ofschoon hij zich nog niet in het rijk van het licht bevindt.

Maar nu ziet hij zijn schuld in. Zijn verkeerd denken en de vraag om vergiffenis is zijn diepste innerlijke behoefte die hem ook wordt verleend met het oog op zijn levenswandel en goede wil.

Want elke weerstand is in zo'n ziel gebroken. De liefde dringt op Mij aan als de eeuwige Liefde en helder en duidelijk ligt voor die zielen het onmetelijke werk van liefde en erbarmen van Jezus Christus die ze nu als hun God en Vader van eeuwigheid erkennen. En ook hun oer-schuld is nu in het zand geschreven, zodat nu de toegang voor hen naar het lichtrijk is geopend, wat zonder de erkenning van Jezus en Zijn verlossingswerk niet mogelijk zou zijn.

Want Hij en Ik zijn één. En Jezus Christus moet worden erkend, waardoor ook de erkenning van Mij zelf bewezen wordt.

Amen

Verlossing van de hel - Lichtstraal in de vorm van een kruis

B.D. No. 5929

13. april 1954

De hel wil haar slachtoffers niet teruggeven en de wezens in de duisternis ontbreekt het aan kracht om zich te verzetten tegen mijn tegenstander die hen gekluisterd houdt. En dus zouden deze zielen reddeloos verloren zijn, wanneer er niet een wapen zou bestaan waartegen de heer van de onderwereld machteloos is. Het wapen van de liefde, waarmee elke strijd gewonnen en de sterkste vijand overwonnen wordt. Dit wapen gebruik Ik en met dit wapen zal het Mij lukken de hel te verlossen, hoewel in eindeloos lange tijd, omdat ook de Liefde de wil niet dwingt en daarom pas dan werkzaam kan worden, wanneer de ziel het zelf wil.

Maar hoe is haar wil te veranderen, die nog in de sterkste weerstand tegen Mij volhardt?

Mijn liefde daalt ook af in de hel. En mijn tegenstander kan Mij de toegang niet beletten, omdat hij tegenover mijn liefde machteloos is.

En zo kan ook geen wezen van de duisternis tegen Mij optreden. Ze kunnen zich alleen van Mij afkeren en de straling van mijn liefde afwijzen.

En deze zielen zijn vooralsnog onverbeterlijk en moeten verder in hun smartelijke toestand verblijven. Doch Ik ben op de hoogte van de toestand van elke afzonderlijke ziel. Ik weet ook wanneer de weerstand afneemt, wanneer de ziel in de toestand van lethargie komt en hoe zo'n ziel dan reageert op de straling van mijn liefde. En deze zielen kom Ik te hulp, omdat ze zich uit eigen kracht niet kunnen verlossen. Ze worden door een licht bestraald in de vorm van een kruis, dat bliksemsnel de herinnering bij hen ophaalt aan Degene die aan het kruis is gestorven.

En met het bovenkomen van deze gedachte voelen ze nu een verlichting. Ze worden plotseling door de wens vervuld uit hun omgeving weg te komen. En omdat het kruis steeds weer voor hen oplicht, komt er een stille hoop in hen op waaraan ze zich vastklampen. En nu laten ze de gedachte niet meer los om zich tot Mij te wenden om hulp.

Dit verlangen is de uitwerking van de straling van mijn liefde. Maar deze doet zich alleen daar voor, waar het wezen de weerstand heeft opgegeven. En ook deze passieve toestand is het gevolg van de liefde die Ik de hel doe toekomen en die in staat is de golven van haat in die sferen tot bedaren te brengen, de weerstand te breken en een ziel gewillig te maken, echter zonder haar te dwingen. In de wil van de ziel zijn er momenten die Mij goed bekend zijn en die Ik niet voorbij laat gaan zonder bij die ziel verlossingsarbeid te verrichten. Maar is een ziel eenmaal door het licht van het kruis van Christus bestraald, dan zijn ook de slechtste krachten van de duisternis niet meer in staat haar af te houden van haar voornemen zich tot Mij te wenden, van wie ze hulp verwacht, tot ze Hem eens aanroept om genade en erbarmen.

En dan kan mijn liefde, de liefde van Jezus, haar vastpakken en omhoog trekken uit de diepte. Dan heeft haar wil en haar roepen naar Mij de weg voor haar vrijgemaakt. Want de naam Jezus Christus maakt alle ketenen los en opent elke kerker. Voor Hem wijken de krachten der duisternis.

En de ziel treedt naar buiten in het licht en wordt ontvangen door dienaren van de Liefde die haar verder helpen op de weg naar boven.

En al gaan er ook eeuwigheden voorbij, al is de weerstand van de gevallenen nog zo groot, eens zullen ze zich door mijn liefde laten vastpakken. Want deze is oneindig lankmoedig en geduldig en laat geen ziel voor eeuwig verloren gaan.

Amen

Iedere ziel moet de weg naar Jezus Christus vinden

B.D. No. 6797

3. april 1957

Iedere ziel die door u werd geleid naar Jezus Christus als haar Verlosser van zonde en dood, is u dankbaar. Want Hij alleen kan haar de poort naar het leven openen. Hij alleen kan haar het lichtrijk binnenleiden, naar de eeuwige gelukzaligheid. Zolang ze Hem echter nog niet heeft gevonden, dwaalt ze ongelukkig rond wanneer ze in het rijk hierna is aangekomen. Haar gedachten raken in de war, haar omgeving is zonder licht en haar eigen toestand is kwellend, omdat ze de haar nu ontbrekende levenskracht smartelijk mist, maar de kwellendheid van haar krachteloosheid en van haar toestand ondervindt. Daarom is het de grootste werkzaamheid van liefde en erbarmen dat u bij een mens nog op aarde zult kunnen volbrengen, wanneer u hem met Jezus Christus vertrouwd maakt. Wanneer u hem voor de geest stelt dat hij niet aan Hem voorbij mag gaan, wil hij zichzelf niet in gevaar brengen en een ongelukkig lot tegemoet gaan na de dood van zijn lichaam.

De mensen met wie u in aanraking komt, kennen Hem allen wel, maar hun instelling tegenover Hem laat veel te wensen over. Ze kennen Hem, maar benutten deze kennis niet. Ze hebben wel van Hem gehoord als Verlosser van de wereld, maar Zijn verlossingswerk is voor hen geen duidelijk begrip. Ze weten van Zijn dood aan het kruis, maar beschouwen dit slechts zuiver aards en zijn zich van de geestelijke betekenis nauwelijks bewust. Ze hebben ook niet de innerlijke band met Hem en daarom gaan ze de weg naar het kruis niet. Ze voelen zich niet als zondaars en smeken daarom ook niet om vergeving van hun zonden. Ze erkennen in Jezus Christus niet de eeuwige Godheid zelf en roepen Hem daarom ook niet in vol geloof aan. En daardoor blijven ze belast met schuld. En ze gaan met deze schuld het hiernamaals binnen, zonder licht en kracht. Want ze zijn nog niet tot het leven gekomen, dat hun alleen door Jezus Christus kan worden gegeven. En dan was hun aards bestaan ook nutteloos en heeft het hun geen resultaat opgeleverd. Het heeft ze niet dichterbij God gebracht die in de mens Jezus over de aarde is gegaan.

Deze zielen zijn ongelukkig wanneer ze in het rijk hierna aankomen. En ze zullen ook niet eerder gelukkig kunnen zijn, tot ze - nu hierboven - de weg naar Hem zijn gegaan. Maar ook in het rijk hierna zijn ze vaak hardleers tegenover dat probleem Christus. En er is veel liefde en volharding voor nodig van hen die ze willen helpen, of het nu lichtwezens zijn of ook mensen op aarde die de zielen graag hulp willen brengen. Maar wie zich in liefde ontfermt over een van zulke zielen, die zal het ook lukken haar zoveel licht en kracht te doen toekomen, dat dit haar wil sterkt en dat ze zonder weerstand luistert wanneer haar over Jezus Christus kennis wordt gegeven, en dat ze zich nu ook niet meer verzet, Hem zelf aan te roepen om liefde en erbarmen.

Ze moet Hem vinden in het rijk hierna. En Jezus Christus laat zich ook vinden. Hij komt iedere ziel tegemoet, echter alleen wanneer ze haar harde weerstand heeft opgegeven, wanneer ze hulpeloos rondziet en redding afsmeekt. Wanneer ze zich van haar zwakheid bewust is en nu oplettend luistert naar wat door hulpvaardige wezens of de mensen op aarde aan haar wordt overgebracht. Dan zal Jezus Christus zelf in haar gedachten binnendringen en het de ziel waarlijk gemakkelijk maken in Hem te geloven. Maar de eerste stap moet door de ziel zelf worden gezet. En opdat ze deze stap doet, moet haar van de kant van de mensen op aarde of de lichtwezens in het geestelijk rijk, hulp worden geboden door een liefdevolle voorspraak of door voortdurende

onderrichtingen. Ze moet de weg naar Jezus Christus vinden, anders is er voor haar geen gelukzaligheid. Maar ze is diegenen buitengewoon dankbaar, die haar hielpen verlost te worden.

En juist die grote nood, die zo'n ziel in het hiernamaals wacht, die de weg naar Hem nog niet heeft gevonden, moet u mensen ertoe aansporen steeds weer van Zijn missie op aarde gewag te maken, opdat nog op aarde de medemensen de weg naar Hem vinden en ze niet zonder licht overgaan in het geestelijke rijk. Opdat Jezus Christus zelf hen nu tegemoet komt en voor hen de poorten van het paradijs kan openen. Dat ze vooreerst toch vrij zijn van hun grote zondenlast die echter alleen Jezus Christus zelf van hen kan afnemen en Hij daarom moet worden herkend en erkend als God en Verlosser van de wereld.

Amen

Neem al uw zorgen mee naar Jezus die voor alles begrip heeft omdat Hij als mens over de aarde is gegaan.

En Hij zal u troosten. Hij zal u raad geven en helpen, zoals Hij als mens Zijn medemensen heeft geholpen die in gelovig vertrouwen naar Hem kwamen en Zijn hulp verlangden. Want er bestaat niets wat voor Hem onmogelijk zou zijn. Er zijn geen zorgen die Hij niet zou kunnen oplossen. Er is geen onheil dat Hij niet van u zou kunnen afwenden, wanneer u maar op Hem vertrouwt. Want Jezus is God. Het is uw Vader van eeuwigheid die in het omhulsel van de mens Jezus over de aarde ging en wie alle macht eigen is. Die in liefde en wijsheid werkt op aarde zoals in het geestelijke rijk.

En wanneer u naar Jezus roept, dan roept u naar God, de Schepper en Bewaarder van eeuwigheid. U roept Hem aan die u eens niet wilde erkennen en door deze innige roep zult u terugkeren naar Hem van wie u zich eens scheidde. Ga met al uw zorgen naar Jezus toe en u bent al op de terugweg naar God.

Hij heeft het verlossingswerk op deze aarde volbracht om uw grote zondenschuld van uw afval van weleer teniet te doen. En Hij volbracht dit werk in de mens Jezus. Hij koos voor zichzelf diens lichamelijk omhulsel tot verblijfplaats, omdat een mens lijden en sterven moest aan het kruis, opdat de mensheid nota kon nemen van dit grootste werk van erbarmen dat ooit op aarde is volbracht. En in deze mens Jezus wandelde God zelf dus over de aarde, want God als de eeuwige Liefde vervulde Jezus helemaal.

De Liefde ging de vreselijke lijdensweg die eindigde met de dood aan het kruis. En met deze kruisdood kocht Jezus het recht, de daardoor door Hem verworven genaden de mensen te kunnen doen toekomen, zodat deze vrij werden van hun heer die hen in slavernij gevangen hield, tot er een Redder kwam om de gevangenen te verlossen. Hij betaalde met Zijn bloed de schuld aan de tegenstander van God en de mensen die het verlossingswerk van Jezus erkennen en aan de genaden deelachtig willen worden, konden nu van hem vrij worden. Dan erkent u ook in de goddelijke Verlosser Jezus Christus God zelf. En deze erkenning moet eerst voorafgaan, omdat u zich dan van de vroegere zonde van de afval van God distantieert, omdat u nu willens en wetens weer bent teruggekeerd naar God en u nu Zijn liefde en erbarmen weer aanneemt, die u eens afwees, waardoor u in de diepte bent gestort. U zult moeten proberen geen enkele zorg zelf af te handelen. U zult steeds naar Jezus moeten gaan. U zult met alle verzoeken naar Hem moeten gaan, omdat u zich dan met de Vader verbindt, die in Jezus Zijn intrek nam om u van uw schuld te bevrijden. En u erkent Hem dus door uw roep, wat de zin en het doel is van uw aardse bestaan: de terugkeer naar God te voltrekken, van wie u zich eens vrijwillig scheidde. Ga nooit alleen uw weg over de aarde. Zoek steeds de aansluiting met Jezus. Kies Hem als uw begeleider op uw wegen, als uw gids, uw raadgever en beschermer.

Blijf met Hem verbonden in elke aardse en geestelijke nood en u zult dan ook waarlijk juist worden geleid. U zult Zijn bescherming genieten. U zult uw zorgen kwijt raken, want Jezus is als mens over de aarde gegaan en Hij kent waarlijk alle noden die een mens op aarde heeft te verduren. Maar Hij is ook steeds tot hulp bereid, omdat de Liefde Hem vervult, omdat Hij zelf de eeuwige Liefde is, omdat Hij en de Vader één zijn, en Zijn eindeloze liefde steeds uitgaat naar u, Zijn schepselen. Want uit Zijn liefde bent u voortgekomen en naar Hem moet u ook weer terugkeren.

En daarom zal Hij u volgen met Zijn liefde. Hij zal alles voor u doen waar u Hem gelovig om vraagt, om u voor eeuwig weer terug te winnen.

Amen